

T R A N S K R I P T
12. SJEDNICE DOMA NARODA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 25.2.2008. GODINE, S POČETKOM U 11,35 SATI

PRVI ZAMJENIK
PREDSJEDAVAJUĆEG
MLADEN IVANIĆ:

Dame i gospodo, ponovo vas pozdravljam i otvaram 12. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Ponovo ću konstatovati da je svoje odsustvo opravdao gospodin Tihić, a da su svi ostali delegati, dakle četiri iz bošnjačkog, pet iz hrvatskog i pet iz srpskog naroda, prisutni na današnjoj sjednici, pa imamo uslove da možemo da radimo.

Za 12. sjednicu predlažem sljedeći nešto malo izmijenjeni i dopunjeni dnevni red u odnosu na onaj koji ste dobili u pozivu. Ovaj novi prijedlog ste dobili, podijeljeno je na klupe.

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika sa 11. sjednice Doma naroda;**
- 3. Izvještaj Zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o identičnom tekstu Zakona o internoj reviziji u institucijama Bosne i Hercegovine;**
- 4. Prijedlog zakona o sportu u Bosni i Hercegovini (drugo čitanje);**
- 5. Prijedlog zakona o osnivanju Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija, pritvora i drugih mjera (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;**
- 6. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;**
- 7. Prijedlog zakona o vinu, rakiji i drugim proizvodima od grožđa i vina (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;**
- 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Savjetu ministara (drugo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom;**
- 9. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o odlikovanjima Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;**
- 10. Prijedlog zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2008. (prvo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom;**
- 11. Prijedlog zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;**

12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o službi za poslove sa strancima (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;
13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj politici Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom;
14. Prijedlog zakona o nezavisnim i nadzornim tijelima policijske strukture Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;
15. Prijedlog zakona o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela i agencijama za podršku policijskoj strukturi Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;
16. Izvještaj Državne komisije za reviziju odluka o naturalizaciji stranih državljana u Bosni i Hercegovini za period 1.3.2006. – 31.12.2007. godine;
17. Prijedlog rezolucije o ubrzanju procesa pristupanja Bosne i Hercegovine u članstvo Evropske unije – predlagač: delegat Adem Ibrahimpašić;
18. Prijedlog rezolucije o spemnosti Bosne i Hercegovine za NATO integracije – predlagač: delegat Ivo Miro Jović;
19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o dugoročnom strateškom partnerstvu između Ministarstva bezbjednosti Bosne i Hercegovine i Ženevskog centra za demokratsku kontrolu Oružanih snaga;
20. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Protokola iz Kjota uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih nacija o promjeni klime – Kjoto, 11. decembar 1997. godine;
21. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Osnovnog ugovora između Bosne i Hercegovine i Srpske pravoslavne crkve.

Ovo je usaglašeni dnevni red Kolegijuma Doma naroda. Da li se neko javlja za riječ? Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Poštovane dame i gospodo, uvažene kolegice i kolege, uvaženi predsjedavajući, predstavnici Vijeća ministara, dakle, dopustite mi da izrazim svoje nezadovoljstvo sa ovako koncipiranim dnevnim redom. Naime, u pripremi ove sjednice, prisustvujući sjednici Kolegija Doma naroda, a bez naravno pravo glasa, dogovorili smo se da se ova sjednica sazove sa predloženim dnevnim redom i predviđenih propisanih 18 tačaka dnevnog reda. Naravno, bilo je riječi i dogovorili smo se da ukoliko Predstavnički dom provede proceduru i usvoji budžet da ćemo i budžet uvrstiti u dnevni red današnje sjednice Doma naroda.

Naravno, nakon što je usvojen i izvještaj Zajedničke komisije o nastojanju za postizanje sporazuma o identičnom tekstu Zakona o internoj reviziji u institucijama BiH i ta stvar je, razumije se, dobrodošla i prihvatamo da bude sadržana u današnjem dnevnom redu.

Ono što želim izraziti nezadovoljstvo je uvrštavanje od strane Kolegija tačaka 14. i 15. Prijedloga zakona o nezavisnim i nadzornim tijelima policijske strukture BiH i Prijedloga zakona o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela. Radi se o veoma važnim zakonima koji zadiru u dosta pitanja. Znamo koje se rasprave vode o ovim zakonima. Zakoni su proceduralno protivno odredbama zakona o Vijeću ministara i Poslovnika o radu Vijeća ministara došli u ovu proceduru. Čak je i nadležno radno tijelo, Zajednička komisija za odbranu i sigurnost, isto tako, protivno odredbama Poslovnika se ponijelo razmatrajući ove zakone i mislim da je u redovnoj

proceduri trebalo imati na narednoj sjednici ove zakone, nakon što su radna tijela odradila svoj posao. Ovim činom ste, dakle, pomalo i onemogućili sve poslanike, odnosno sve delegate kao i klubove da na svojim sjednicama klubova razmotre ova pitanja. Dakle, mi, kad smo dobili dnevni red, ovih zakona nije bilo u dnevnom redu i nismo ih ni tretirali na sjednici našeg kluba, sada nakon, na sami početak, je Kolegij uvrstio ove zakone. Mi nismo imali o tome adekvatnu raspravu kako ćemo se kvalitetno ponijeti ukoliko dođe do razmatranja ovih zakona.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Prije, dalje, htio bih samo da kažem, vi ste dobili u pozivu, u pozivu je stajala mogućnost da će zakoni koji prođu komisijsku fazu biti uvršteni. Istina da na Kolegiju nismo se neposredno izjašnjavali oko ovog zakona o policiji jer ... u to doba nije djelovalo da će postojati politička saglasnost. Međutim, u Predstavničkom domu je postignuta saglasnost i imala je potrebna većina da se ti zakoni izglasaju i Kolegij i ja i gospodin Filipović smo zaključili da bi bilo dobro, kad već to ima, da ide na sjednicu, tim prije što je u pitanju prvo čitanje, što svako može da se izjasni, a amandmanska faza, faza detaljnije diskusije dolazi, i ja pretpostavljam da će, ukoliko gospodin Rančić ima malo drugačiji pogled, već danas ipak biti dovoljno vremena da se u toj fazi može dovoljno ozbiljno i detaljno razgovarati. To je bio razlog što smo se mi opredijelili zato i predložili dnevni red.

Gospođa Čolo, izvinjavam se gospođa Majkić. Ja vas molim da se prijavite da bih ja dobio ovdje listu. Sad imam prijavu gospođe Čolo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja bih samo da kažem nekoliko riječi vezano za ovo što je gospodin Rančić rekao. Oba ova zakona prošla su obe ustavnopravne komisije, i Predstavničkog doma i Doma naroda. Oba zakona prošla su Zajedničku komisiju za odbranu i bezbjednost kao nadležnu komisiju za ove zakone. Dakle, nije bilo nijednog razloga da se oni ne nađu danas na sjednici Doma, i u tom smislu mislim da je ovo uredu i da treba da ostanu tačke dnevnog reda.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Pa, poštovani predsjedavajući, mi nećemo danas imati drugog izbora nego da glasamo za ovaj dnevni red, s obzirom da su na njemu i zakoni o kojima smo se usaglasili i za koje smo već ranije znali u dostavljenom dnevnom redu da će biti danas raspravljani.

Međutim, ja ne mogu da ne istaknem svoje protivljenje ovakvom ad hoc stavljanju na dnevni red nekih zakona koji su od suštinskog značaja za BiH. Znači, ja te zakone danas nisam ni ponijela na sjednicu jer očekivala sam da ukoliko prođu proceduru u Predstavničkom domu i prođu proceduru na komisijama da nam to bude dostavljeno, barem, u petak. Barem da preko

vikenda pokušamo zauzeti stav i Kolegija i našeg kolegija, da zauzmemo stav kako se opredijeliti u pogledu tih zakona. Mislim da je nekorektno danas da nam na sjednici saopštavate da se ti zakoni uvrštavaju, jer sam ja dnevni red dobila prije pet minuta. Mislim da to nije uredu za ubuduće. Ovako važne zakone da saznajem da će biti na sjednici prije pet minuta, vjerujte to ranije nisam znala i, ako sve stoji ovo što gospođa Dušanka Majkić kaže da su prošle nadležne komisije, ne znam kad su bile nadležne komisije, nisam član ni Ustavnopravne ni Komisije za odbranu i sigurnost a, ako su prošle nadležne komisije ovi zakoni u prošloj sedmici, to je trebalo barem uraditi u petak. Izražavam svoj protest i ubuduće, molim vas, da se ovakve stvari ne ponavljaju!

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa.

Ako sam ja dobro zaključio iz diskusija nije bilo prijedloga da se to skine s dnevnog reda, da bih ja – bila je primjedba zašto je stavljeno – formalno-pravno ja nemam zahtjeva za izmjenu dnevnog reda i dnevni red se smatra prihvaćenim.

Prelazimo sada na prvu tačku dnevnog reda:

Ad. 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja

MLADEN IVANIĆ:

Odgovore na delegatska pitanja postavljena na sjednicama dobili su: gospodin Rudo Vidović, gospodin Hilmo Neimarlija, gospođa Dušanka Majkić i gospodin Hazim Rančić.

Pitam delegate: Da li su zadovoljni odgovorom?

Prvo, gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Poštovani gospodine predsjedatelju, kolegice i kolege zastupnici, poštovani članovi Vijeća ministara, ja sam na prošloj sjednici postavio pitanje Vijeću ministara i zajedničkim službama našeg parlamenta i dobio sam odgovor od tajnika Zajedničke službe gospodina Čampare i zadovoljan sam sa odgovorom u potpunosti. Međutim, odgovor od Vijeća ministara nisam nikakav dobio i, ukoliko ne dobijem do sljedeće sjednice, ja ću na narednoj sjednici ponoviti pitanje ali samo upućeno Vijeću ministara.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

To je, inače, praksa Savjeta ministara, oni to nikako, mi smo njima i sa zadnjeg Kolegija poslali ponovo jedno pismo, ponovo jedno upozorenje i, vjerovatno, dok jednom ne napravimo neki skandal, neće se uozbiljiti. Treba nešto napraviti na jednom od primjera da se zaista malo uozbilje.

Gospodin Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Poštovani kolege delegati, cijenjeni gosti,
svoje pitanje ja sam uputio Vijeću ministara, visokom predstavniku i Vladi RS i dobio sam odgovor od Vijeća ministara. Odgovor je vrlo iscrpan i dokumentiran ali samo dijelom odgovara na moje pitanje. Pa budući da ja još očekujem očitovanje i visokog predstavnika i Vlade RS na moje pitanje i stav o odgovoru koji sam dobio, znači, ... i ovom prilikom cijenim i ističem, ja ću ostaviti za neku narednu priliku.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa.
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nisam zadovoljna zato što niste odgovorili na pitanje koje sam postavila. Rekli ste mi da ćete predložiti delegatima Kluba bošnjačkog naroda u Domu naroda da još jednom razmotre svoj zaključak, s ciljem racionalizacije potrošnje kancelarijskog materijala. Ja nisam dobila odgovor je li to postignuto ili ne. Mene bi taj odgovor zadovoljavao, ne samo sugerisati i ostalo. Hoćemo da znamo: Je li to ide ili ne ide? Tako da nisam zadovoljna.

MLADEN IVANIĆ:

Vidjećemo na sledećoj sjednici. Poslovnik je precizan. Mi moramo ispoštovati Poslovnik, a da li ima potrebe ili ne, to ćemo vidjeti. Vidjećemo kako će Klub bošnjačkog naroda reagovati.
Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Odgovor sam dobio nakon proteka velikog broja mjeseci. Prihvatit ću ovaj odgovor, jer ako neko neće da vam odgovori nekoliko mjeseci, pa neće da vam ni odgovori kad priprema budžet, a to se pitanje tiče budžeta: pitanje zakupa za smještaj svih institucija BiH. Dakle, očigledno da jedan delegat i poslanik ne može da privoli Vijeće ministara da, i u skladu sa zakonom i Ustavom i Poslovníkom, odgovori na pitanja koja delegati postavljaju. Ovo ću prihvatiti i iz razloga što je Predstavnički dom, prilikom usvajanja Budžeta, u svom zaključku pod tačkom 4. zadužio Vijeće ministara da uradi *Program plana aktivnosti na rješavanju smještaja institucija BiH kako bi se umanjili troškovi zakupa tih institucija*, iako je, dakle, moja namjera bila da postavljanjem pitanja privolimo Vijeće ministara da razmotri ovu problematiku i da u budžetu za 2008. godinu smanji te izdatke, oni su i ove godine povećani, ali evo da vidimo kako ćemo proći sa zaključkom Predstavničkog doma. Ne tražim novi odgovor.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa.

Da li ima novih delegatskih pitanja? Podsjećam vas na poslovničke obaveze da mi to dostavite u pismenom obliku.

Gospođa Majkić prvo, pa gospodin Šaraba, pa gospodin.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pitanje je upućeno Savjetu ministara, odnosno Ministarstvu transporta i komunikacija. Novi Zakon o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima BiH, koji je stupio na snagu 2005. godine, s početkom primjene u avgustu 2006. godine, trebao je da donese više reda na cestama, manje mrtvih i povrijeđenih, manje materijalnih šteta, jednom riječju, trebao je da donese napredak. Međutim, vidimo da nam ovaj zakon sam po sebi nije donio nikakva poboljšanja, iako je već prošlo više od dvije godine od njegovog donošenja. On i danas nije u potpunoj implementaciji. O tome govori veliki broj poginulih, povrijeđenih i ogromne materijalne štete koje se svakodnevno događaju na cestama u BiH.

U skladu s tim, molim Ministarstvo saobraćaja i komunikacija da mi odgovori na sljedeća pitanja.

1. Kada će biti ispunjena obaveza iz člana 10. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima BiH, koja kaže: 'Radi praćenja efikasnosti u sprovođenju Zakona o ispunjavanju uslova i obaveza na međunarodnom planu, državne institucije nadležne za vođenje centralnih evidencija uspostavljaju centralni registar'?

2. Kada će biti ispunjena obaveza iz člana 251. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima BiH, koja kaže: 'Sa ciljem unapređenja saobraća ... saobraćajne kulture i koordinisanja svih subjekata koji svojim djelovanjem mogu da doprinesu većoj bezbjednosti saobraćaja, formira se Savjet za bezbjednost saobraćaja'?

3. Da li su završena sva podzakonska akta koja prate ovaj zakon?

Odgovor molim pisanim putem.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa, samo i vi nama pitanja.

Sljedeće pitanje gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem.

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, ja ću prvo da istaknem svoje lično nezadovoljstvo zato što sam, mislim, na prvoj sjednici Doma postavio jedno pitanje na koje još

uvijek nisam dobio odgovor i sad insistiram da ovaj odgovor konačno stigne jer se tiče ostvarivanja prava jednog broja ljudi koji su smijenjeni odlukom visokog predstavnika, i to su ljudi koji to željno očekuju.

Moje delegatsko pitanje glasi:

Koji su razlozi zbog kojih do sada nije počela izgradnja graničnog prelaza Ivanica i kada će početi radovi na njegovoj rekonstrukciji, s obzirom da postoje ispunjeni svi preduslovi, urađena projektna dokumentacija, postoji precizno definisana lokacija, kao i kada će Savjet ministara pokrenuti inicijativu za prekategorizaciju ovog graničnog prijelaza iz putničkog u robni prelaz, s obzirom da za to postoje ekonomski razlozi i ekonomska opravdanja, a saglasno članu 4. tačka 1. i 2. Zakona o postupku zaključenja međunarodnih ugovora?

Toliko i hvala vam.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Poštovane kolege, prije četiri mjeseca je u parlamentarnu proceduru došao Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o carinskoj tarifi. Više od tri mjeseca on je bio u amandmanskoj fazi i ja sam dao amandmane, i to je jednostavno zaustavljeno, jer su se o tome trebali izjasniti Vijeće ministara i Uprava za indirektno oporezivanje, ne znam ima li još neko! Ja pitam, dakle na jednoj od komisija je bilo čak obećanje na moj zahtjev da će ta stvar biti gotova negdje do 15. februara, i da će se to ponovo vratiti, i da se i mi možemo izjasniti. Kako je ovo već 25. februar, od toga nema još uvijek ništa, ja postavljam pitanje:

Kad će se nastaviti sa procedurom, da se o tim zakonima izjasnimo?

Ne radi se samo o Zakonu o carinskoj tarifi nego i o Zakonu o akcizama i da mi se odgovori: Kad će, hoće li biti od toga nešto?, ali četiri mjeseca je jako puno.

Ako ima neko sad iz Ministarstva finansija da mi kaže, bilo bi dobro.

MLADEN IVANIĆ:

Nije predviđeno. Može ako ste tu pismeno ali ako hoćete dati odgovor možete odmah.
Zamjenik Kasumović.

FUAD KASUMOVIĆ:

Uvaženi predsjedavajući, uvaženi zastupnici,

veoma ću kratko na ovo pitanje. Vijeće ministara je prije nekih mjesec i po donijelo zaključak da zajedno Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa, Ministarstvo finansija, Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje i pojedini stručnjaci iz Evropske komisije – da zajedno naprave. To ćete imati najduže, po mojim informacijama, za sedam dana. Znam da je Ministarstvo vanjske trgovine uradilo svoj dio. Ministarstvo finansija sad samo to treba sve sublimirati u jedno i predložiti na Vijeće ministara da donese odluku.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa.

Ja više nemam prijavljenih za pitanja. Zaključujem prvu tačku dnevnog reda.

Prelazim na drugu, a to je:

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika sa 11. sjednice Doma naroda

MLADEN IVANIĆ:

Da li se neko javlja za riječ? Ne javlja.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Ko je „za“ Zapisnik.

Glasanje je zaključeno.

Jednoglasno je. Dakle, 14 glasova „za“.

Zapisnik sa 11. sjednice je usvojen.

Prelazimo na treću tačku:

Ad. 3. Izvještaj Zajedničke komisije

MLADEN IVANIĆ:

Zajednička komisija je usvojila drugi amandman, dva amandmana, koji su postali sastavni dio teksta zakona.

Po članu 118. Poslovnika, moramo se, ipak, izjasniti o Izvještaju. Dakle, nema rasprave. Pripremite se za glasanje.

Ko je „za“ Izvještaj Zajedničke komisije oba doma?

Možete glasati.

Zaključeno glasanje.

Svih 14 delegata se izjasnilo „za“.

Izvještaj ove komisije je usvojen.

Prelazimo na četvrtu tačku dnevnog reda:

Ad. 4. Prijedlog zakona o sportu u BiH (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH

MLADEN IVANIĆ:

Ovo je drugo čitanje ovog zakona. U drugom čitanju se vodi rasprava o amandmanima i glasa se o samom zakonu. Predstavnički dom usvojio je zakon sa 19 amandmana. Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Komisija je usvojila 19 amandmana koji su isti kao i na Predstavničkom domu i koji su postali stastavni dio teksta zakona.

Nove amandmane na Prijedlog zakona podnio je delegat Slobodan Šaraba, i to šest amandmana koje ste dobili. Reguliše to član 112. Poslovnika Doma naroda.

Otvaram diskusiju.
Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, ja ću dati kratko pojašnjenje ovih amandmana koje sam ja danas podnio i koji se ovdje nalaze ispred nas. Dakle, suština ovih amandmana je da se u zakonskom tekstu postignu tri cilja.

Prvi cilj: da se u zakonski tekst ugradi jasna i precizna definicija sporta. Da se kaže, zaista, da je sport aktivnost koja ima za cilj, a to se dalje u ovom amandmanu nabraja i utvrđuje, i to je, zaista, jedna jasna i precizna definicija, čiji je osnovni cilj definisati sport.

Drugi cilj mojih amandmana: skraćenje rokova za donošenje podzakonskih akata. Ja i sad tvrdim ozbiljno i odgovorno da je rok od godinu dana ... koji je ostavljen u ovom zakonu za donošenje ovih akata i suviše dug i da taj rok treba prepoloviti, dakle, skratiti ga na šest mjeseci, i na taj način one koji su obavezni da donesu ove akte učiniti efikasnijim i operativnijim, jer će oni u kraćem roku sigurno raditi efikasnije i operativnije.

I treće, treći cilj mojih amandman je da se potvrdi entitetski status sporta. Naime, ako sa svih strana čujemo obrazloženja da sport ostaje na nivou entiteta i on ostaje, ali se na ovakav način samo to jasno i precizno potvrđuje i utvrđuje da sportski klubovi u pojedinim sportovima udružuju se u sportske saveza na nivou entiteta, a onda se dalje to prenosi na veći nivo. Dakle, suština ovih trećih amandmana: potvrditi entitetski status sporta.

Toliko i hvala vam, gospodine predsjedavajući.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ovo su amandmani gospodina Šarabe koji nisu dobili podršku Ustavnoopravne komisije. On ih je ponovo podnio Domu i mi ćemo se o njima izjašnjavati jedan po jedan.

Ima li još zainteresovanih za razgovor ili da pristupimo glasanju, pošto nema više prijavljenih?

Ima gospodin Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Gospodine predsjedavajući, poštovane kolege, ja se izvinjavam zbog glasa, malo sam prehladen. Zakon o sportu je zakonski projekat koji je na dnevnom redu evo već nekoliko godina pred svima nama. Oni koji su bili u prošlom sazivu, također su sigurno imali želju da se ovaj zakon što prije donese, da bi našim sportistima omogućili nastup na međunarodnoj sceni. Znači da postoje određena uslovljavanja od strane međunarodnih asocijacija sportskih da bi naši sportisti uopšte nastupili i na Olimpijadi i na drugim međunarodnim takmičenjima. Ovaj minimalni kompromis, koji se u ovom trenutku mogao postići kada je riječ o sportu, mislim da je postignut usvajanjem ovih 19 amandmana na predloženi tekst zakona o sportu, gdje upravo to, tako da mislim da bilo kakvim daljim prihvatanjem bilo kakvih drugih amandmana da bi u principu narušili sve ono što je dogovoreno i na Predstavničkom domu, i time stvorili jedan problem koji kasnije ne bi mogli riješiti. Ne slažem se sa diskusijom kolege Šarabe da se u pojedinim članovima prenose nadležnosti kada je riječ o sportu sa entiteta na nivo BiH. On tu pominje nekoliko članova, član 6., 20., 21., 23. da je riječ o prenosu nadležnosti.

Međutim, to apsolutno ne stoji. Ovo je okvirni zakon. On propisuje principe organizacije sporta, organizaciju sportskih saveza i ostale odredbe koje su u njemu sadržane, nadležnosti sportskih saveza, ko osniva Olimpijski komitet itd. Mislim da apsolutno nema riječi, ne može biti govora o prenosu nadležnosti sa entiteta na nivo države. To je jedan minimalni kompromis, koji, zaista predlažem da prihvatimo, da shodno tome što u odluci Predstavničkog doma i usvojenom tekstu zakona sa ovih 19 amandmana, isto tako i ovaj dom postupi, kako bi konačno dobio jedan zakon koji obećava našim sportistima nastup na međunarodnoj sceni. Slijede podzakonski akti koji će regulisati neka pitanja, koja nisu sadržana u ovom zakonu, konkretizovati neke kategorije koje su bitne za sport, kao što je, recimo, kategorizacija sportista itd. i još neka druga pitanja, koja nisu uključena u sam zakon, te stoga predlažem da se ovaj dom izjasni pozitivno u smislu Izvještaja Ustavnopravne komisije koji ste dobili za ovu sjednicu.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Prijavljenih više za diskusiju nema. Dakle, podsjećam da je naša nadležna komisija usvojila 19 amandmana i da vi imate pred sobom zakon u identičnom tekstu ...u kome ga je usvojio Predstavnički dom, ali imamo pred sobom šest amandmana koje je uložio delegat Slobodan Šaraba. Prijedlog je, poslovnički, da idemo amandman po amandman. Moramo se o njima izjašnjavati.

Da li ima potrebe da čitam amandmane? Imate pred sobom. Sad ćemo se onda izjasniti o Amandmanu I.

Amandman I. Molim vas pripremite se da glasate.

Možete glasati.

Glasanje je završeno.

Uz jedan glas „za“, 13 glasova „protiv“, ovaj amandman je usvojen. Pardon, amandman je odbijen, izvinjavam se. Nije usvojen.

Pripremite se za glasanje o Amandmanu II.
 Molim vas glasajte.
 Završeno glasanje.
 Uz jedan glas „za“ i 13 „protiv“, Amandman nije usvojen.

Pripremite se da glasamo o Amandmanu III.
 Možete glasati.
 Glasanje je zaključeno.
 Uz jedan glas „za“ i 13 „protiv“, Amandman III nije usvojen.

Amandman IV.
 Možete glasati.
 Završeno glasanje.
 Sa jednim glasom „za“ i 13 glasova „protiv“, Amandman IV nije usvojen.

Pripremite se za glasanje o Amandmanu V.
 Možete glasati.
 Završeno glasanje.
 Uz jedan glas „za“ i 13 „protiv“, Amandman ..., pardon, jedan „suzdržan“, izvinjavam se, nisam vidio.

Amandman broj VI. Pripremite se za glasanje.
 Možete glasati.
 Završeno glasanje.
 Da li je bilo sa glasanjem uredu? Moraćemo ponoviti ovo glasanje. Vidim da nešto nije u redu.

Pripremite se da glasamo.
 Možete glasati za Amandman VI.
 Glasanje je završeno.
 Uz dva glasa „za“, 12 „protiv“, Amandman VI nije usvojen.

Sada pristupamo glasanju o samom zakonu.
 Možete glasati ko je „za“ zakon, kako smo dobili u Izvještaju od nadležne komisije sa amandmanima.

Uz jedan glas, malo je ovo teško.
 „Za“ je 10, „protiv“ je jedan. Iz Federacije sedam „za“, tri iz Republike Srpske.
 Zakon ima obe većine, zakon ima većinu. Zakon je prošao. Da znate koliko sad ja ovdje dugmića pritišćem.
 Konstatujem da je Zakon o sportu usvojen.
 Gospodine ministre, jeste li zadovoljni?
 Hvala.

Prelazimo na petu tačku dnevnog reda:

Ad. 5. Prijedlog zakona o osnivanju Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija, pritvora i drugih mjera (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara

MLADEN IVANIĆ:

Ovo je drugo čitanje. Predlagač je Savjet ministara. Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju se vodi rasprava o amandmanima i glasa se o zakonu. Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon sa tri amandmana. Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Komisija je usvojila tri amandmana koji su isti kao i na Predstavničkom domu i koji su time postali sastavni dio teksta zakona o kojem se izjašnjavamo. Novih amandmana nije bilo.

Da li se neko javlja za riječ? Nemam prijavljenih za riječ. Prilazimo izjašnjenju o ovom zakonu, sa Izvještajem Komisije.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Glasalo je 13 „za“, jedan je bio „suzdržan“. Postoji i entitetska većina.

Prema tome, Zakon je usvojen u identičnom tekstu kao i na Predstavničkom domu.

Prelazimo na šestu tačku dnevnog reda:

Ad. 6. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o putnim ispravama (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH

MLADEN IVANIĆ:

Ovo je drugo čitanje. Opet se u drugom čitanju vodi rasprava o amandmanima i glasa se o zakonu. Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon sa dva amandmana. Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Komisija je usvojila, je li ovo tačno, tri amandmana, što znači da ćemo imati tekst malo drugačiji. Novih amandmana nije bilo.

Da li se neko javlja za riječ? Zainteresovanih za raspravu nema, pa zaključujem raspravu. Glasamo o ovom zakonu.

Molim vas da se pripremite da glasamo o ovom zakonu.

Možete glasati.

Zaključujem glasanje.

Pristupilo je izjašnjenju o ovom zakonu 14. Svih 14 su „za“.

Prema tome, ovaj zakon ima i entitetsku većinu i usvojen je.

Budući da je ovaj zakon u dva ova doma, Predstavnički i Dom naroda, usvojen u različitom tekstu, trebamo osnovati Zajedničku komisiju za usaglašavanje teksta. Molim predsjednika Kluba srpskog naroda da da prijedlog. Gospođa Dušanka Majkić; iz reda hrvatskog naroda gospodin Vidović; iz reda bošnjačkog naroda gospođa Alma Čolo.

Pripremite se za glasanje o ovoj komisiji. Prijedlog je gospođa Majkić, gospodin Vidović i gospođa Čolo.

Pripremite se za glasanje.

Ko je „za“?

Zaključujem glasanje.

14 delegata je glasalo „za“. Dakle, za članove Zajedničke komisije ispred Doma naroda imenovani su: gospođa Majkić, gospodin Vidović i gospođa Čolo.

Prelazimo na sedmu tačku:

Ad. 7. Prijedlog zakona o vinu, rakiji i drugim proizvodima od grožđa i vina (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH

MLADEN IVANIĆ:

Predstavnički dom usvojio je zakon sa 13 amandmana. Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Naša nadležna komisija je usvojila 13 amandmana koji su isti kao i na Predstavničkom domu i koji su postali sastavni dio teksta zakona. Nove amandmane podnio je delegat Slobodan Šarabna.

Otvaram raspravu. Hoćemo li ići amandman po amandman ili ćete ih sve obrazložiti? Gospodin Šaraba se javlja za riječ. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, podnio sam dva amandmana na ovaj tekst i moram da kažem da sam prije ulaganja amandmane usaglasio sa Udruženjem vinara iz Hercegovine, koji su najzainteresovaniji za ovaj zakon i koji očekuju njegovo usvajanje.

Dakle, Amandman I je na član 13. i ovim amandmanom se jasno potvrđuje da kontrolu minimalnih tehničko-tehnoloških uslova prije početka proizvodnje utvrđuju nadležni entitetski organi komisije koji postoje, koji taj posao rade objektivno, odgovorno, kvalitetno, i to su inspeksijske službe sa sjedištem u Bijeljini. Ja vam moram da kažem, da ponovim još jednom, da ti ljudi koji su do sada radili taj posao, tu kontrolu, ispunjavanja tih uslova, zaista rade pedantno i odgovorno svoj posao i mislim da to ne treba prenositi i davati taj posao da obavlja neko drugi.

I Amandman II je na član 60. Ima za cilj da spriječi da se mlado vino stavi u promet prije nego što prođe određen vremenski period. Dakle, vinari očekuju, ako se oko vina radi i vino sprema u oktobru mjesecu, da je normalno da se mlado vino pojavi u prometu poslije 31. decembra tekuće godine. Dakle, ne dozvoliti da se vino nađe na tržištu odmah ili za 15 ili mjesec dana, nego da se nađe kada prođe odgovarajući rok, a to je najčešće tri mjeseca i poklapa se sa ovim rokom 31. decembra.

Toliko i hvala.

MLADEN IVANIĆ:
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Komisija za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije Doma naroda razmatrala je ovaj zakon kao nadležna komisija u drugom čitanju i znači imali smo četiri amandmana koja je podnio gospodin Slobodan Šaraba i 13 amandmana koje je podnijela gospođa Dušanka Majkić, koji su istovjetni sa amandmanima koji su usvojeni u Predstavničkom domu.

U proceduri razmatranja i glasanja o amandmanima, gospodin Slobodan Šaraba je odustao od dva amandmana a ova dva koja su danas ovdje na sjednici, ova dva amandmana, za njih je Komisija u izjašnjavanju bila protiv jer je prema mišljenju predstavnika resornog ministarstva ovaj drugi amandman, u kojem se govori o puštanju u promet mladog vina, ukoliko bi se prihvatio ovaj amandman, onda to više ne bi bilo mlado vino, nego bi to bilo staro vino. Predstavnik Ministarstva je tu i on je tako rekao da taj amandman nema smisla.

A prethodni amandman? Komisija je njega razmatrala i nije ga prihvatila jer zakonom je propisano da kontrolu minimalnih tehničkih uvjeta u skladu sa zakonom vrši ministarstvo, nadležno ministarstvo, s tim što je to rečeno: *u saradnji sa nadležnim organima entiteta*, tako da nema potrebe da se kod ministarstva briše ova riječ *kontroliše*, jer je to u saradnji sa nadležnim organima entiteta, tako da je Komisija prihvatila 13 amandmana gospođe Dušanke Majkić, od dva amandmana je gospodin Šaraba odustao, ova dva amandmana njegova su odbijena na Komisiji, ali to ne isključuje, naravno, njegovo pravo da danas predloži ove amandmane Domu i da se mi danas o njima izjasnismo.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ima li još zainteresovanih? Mislim da nema potrebe da prozivamo nadležnog iz Ministarstva jer je gospođa Čolo prenijela njihove argumente i ne vjerujem da ima novih. Ima li još? Ako nema, onda trebamo pristupiti izjašnjenju.

Pripremite se za glasanje o Amandmanu I. Predlažem da ga ne čitam, pošto ga isto imate. Svi ste ga dobili.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati sad!

Završeno glasanje.

Uz jedan glas „za“ i 13 glasova „protiv“, ovaj amandman nije usvojen.

Prelazimo na izjašnjenje o Amandmanu II. Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Zaključujem glasanje.

Uz jedan glas „za“ i 13 glasova „protiv“, Amandman II nije usvojen.

Pristupamo izjašnjenju o samom zakonu, sa Izvještajem Komisije, dakle sa amandmanima koji su u skladu sa amandmanima u Predstavničkom domu.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Ko je „za“ zakon?

Zakon je jednoglasno usvojen u identičnom tekstu kao i na Predstavničkom domu.

Prelazimo na osmu tačku dnevnog reda:

Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o Savjetu ministara (drugo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom

MLADEN IVANIĆ:

Predlagač ovog zakona je Predstavnički dom. Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu. Amandmana na Prijedlog zakona nije bilo.

Da li se neko javlja za riječ? Zaključujem raspravu. Nema prijavljenih za diskusiju.

Pripremite se da glasamo o samom zakonu.

Možete glasati.

Ko je „za“ ovaj zakon.

Glasanje je zaključeno.

„Za“ ovaj zakon se izjasnilo 14 delegata. Svi su bili „za“. Prema tome, ovaj zakon je usvojen u identičnom tekstu u kome je i u Predstavničkom domu.

Prelazimo na devetu tačku dnevnog reda:

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o odlikovanjima BiH (drugo čitanje) - predlaž je Savjet ministara BiH

MLADEN IVANIĆ:

Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon u predloženom tekstu. Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Komisija je prihvatila Prijedlog zakona u predloženom tekstu. Amandmana na Prijedlog zakona nije bilo.

Otvaram raspravu. Da li se neko javlja za riječ? Nema prijavljenih za riječ. Pristupamo izjašnjenju o samom zakonu.

Pripremite se da glasate.

Možete glasati.

Zaključeno glasanje.

Uz 14 glasova „za“, ovaj zakon je usvojen u identičnom tekstu kao i na Predstavničkom domu.

Prelazimo na 10. tačku dnevnog reda:

Ad. 10. Prijedlog zakona o Budžetu institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH za 2008. godinu – predlađač: Predstavnički dom

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona o Budžetu koji je dostavio Predstavnički dom. Dobili ste Mišljenje nadležne komisije. Komisija je prihvatila principe predloženog zakona o Budžetu. Ovo je prvo čitanje. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima, na kojima je Prijedlog zakona o Budžetu zasnovan.

Otvaram raspravu. ...Ko se prijavljuje za diskusiju?

Javila se gospođa Dušanka Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, evo predsjedavajući je rekao da je Izvještaj dobio pozitivno mišljenje obe komisije, i Ustavnopravne i nadležne. Poslije silnih problema koji su pratili donošenje budžeta, ali dozvolite mi da, ipak, kažem nekoliko riječi, bez obzira što ... neće promijeniti naš stav. Dakle, ostaćemo pri tome da budžet treba biti usvojen, ali želim da ipak kažem nekoliko riječi zbog toga što mislim da o nekim stvarima koji su vezani za pojedine budžetske stavke treba razmišljati glasno.

U planiranom budžetu jedna stavka jako bode oči, a to je za finansiranje odbrambeno-bezbjednosnog sektora u BiH. U 2007. godini je bilo planirano u budžetu 427 milion, a za istu namjenu u 2008. u prijedlogu ovog budžeta, dakle stoji 494, dakle gotovo 500 miliona. Od toga, za samo Ministarstvo odbrane potrebno je izdvojiti oko 340 miliona što je stavka koja svakako bode oči kad su u pitanju ostale cifre u Prijedlogu zakona o Budžetu. Ako gledamo ukupan budžet u iznosu 1.186.000.000 milijardi, to je, skoro, 42% nosi odbrambeno-bezbjednosni sektor.

Ja sam ovako, kao predsjedavajuća Komisije za finansije i budžet ali i kao građanin, razmišljala šta bi ustvari ova zemlja dobila za potrošen toliki novac. Šta bi ustvari mogla da uradi drugo kad bi napravila redukciju u tom dijelu, odnosno zar ne bi mogla da dio tog novca bolje iskoristi za unapređenje stanja u oblasti nezaposlenosti, siromaštva, penzionog sistema, zdravstva i ko zna šta sve još. Dakle, govorim o cifri gotovo 500 miliona.

Konačno, šta se može dobiti nakon potrošenih 325 miliona u sektoru odbrane i da li nam je sektor odbrane najveći socijalni fond koji imamo u BiH. Obaveza naša je, kao Doma naroda, odnosno Parlamentarne skupštine BiH, da vrši nadzor nad sektorom odbrane i bezbjednosti, i to nisam smatrala da je naš zadatak bio samo da se donese zakon. Mislim da je naš zadatak i dalje da pratimo šta se u toj oblasti dešava. Činjenica je da niko do sada od usvajanja zakona nije vršio

analizu, reviziju – ja molim da se slušamo – inače, čemu priča, koliko nas vojska košta, šta dobijamo od toga i koliko su građani ove zemlje spremni ustvari da plate za to? Danas odgovorno tvrdim da je ta cijena prevelika i da bi se učinak koji BiH trenutno ima u području odbrane mogao postići i sa manjim iznosom, odnosno manjim vojnim snagama, prvenstveno mislim.

Dakle, BiH što prije mora donijeti odluku kolika i kakva joj vojska treba. To pitanje se nametnulo, znaju ovdje prisutni članovi Komisije za odbranu i bezbjednost, koji su bili u posjeti NATO Štabu, da je to isključivo naša stvar. Dakle, isključivo stvar BiH: Kolika joj vojska treba! Trebamo li imati sadašnju koja podrazumijeva 16 hiljada, a to znači 10 hiljada aktivnih, pet hiljada pripadnika rezervnog sastava i hiljadu civila. Je li to prava mjera za ovako siromašnu zemlju kakva je BiH? Treba li nam velika i neefikasna, slabo obučena i siromašna vojska ili nam trebaju male i elitne jedinice koje će moći da završe posao koji je pred njima u NATO integracijama. Teško je reći sada. Morate povećati budžet, kažu. To što ulažete, nije dovoljno. Mnogi u Parlamentu, a posebno građani smatraju da je to neoprostivo veliki iznos koji se ulaže u ovu svrhu. Gdje je mjera? Dakle, politička volja mora da bude mjera da kažemo na koliko mi to možemo da smanjimo vojne snage da bi one bile efikasne, a da bi sredstva koja se ulažu u taj segment bila manja. Kako se može uštediti na postojećoj strukturi? Mi nemamo taj stav. Vojska jeste u reformi i reforme značajne su učinjene, ali još uvijek ne znamo šta znači napraviti redukciju u pojedinim oblastima. Znamo da imamo rasipanje snaga na 22 skladišta koja čuvaju vojnici i da je to, također, jedan od elemenata koji bi se mogao racionalizovati. U NATO-u su fino rekli: vojne snage trebaju biti onakve kakvu si zemlja može priuštiti. Ja upravo o tome govorim.

I bez obzira na to što ćemo podržati ovaj budžet, ja želim da se to pitanje otvori, da se o njemu počne govoriti, a ujedno bih sugerisala da se, predlažem zaključak koji bi mogao da bude u skladu sa ovom stavkom. Znači, nećemo ga osporavati, ali mislim da moramo o tome pričati u narednom periodu da u skladu sa članom 10.f) Zakona o odbrani po kojoj Parlamentarna skupština nadzire, istražuje sva pitanja koja se odnose na organizaciju, finansiranje, popunjavanje, obuku, opremanje, razmještaj i upotrebu Oružanih snaga:

Zadužuje se Ministarstvo odbrane da do 30.6.2008. godine sačini dvogodišnji plan racionalizacije odbrambenog sektora i dostavi ga Parlamentarnoj skupštini na razmatranje i usvajanje.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

To je jedan zaključak. Hvala. Predlažem da vi malo sačekate pa na kraju zato što imamo već prijavljenih.

Gospodin Zrno se javio za riječ.

BRANKO ZRNO:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, nisam se mislio javiti, samo sam se javio, evo ponukan ovim što je gospođa Dušanka kazala, ima puno stvari, istine, to je tako. Međutim, ja držim da ova rasprava nema veze sa Prijedlogom proračuna i sa Proračunom koji smo svi dobili

ovdje. Ja ovo prihvaćam i shvaćam kao inicijativu ili prijedlog izmjena i dopuna Zakona o odbrani, gdje treba neke stvari, svakako treba, ne samo ove nego još neke druge stvari tu regulirati i izmijeniti.

Ja ne bih sada otvarao debatu o..., jer ovo i nije pitanje proračunsko kakve nam snage trebaju. To je stvar jednog šireg i puno kompleksnijeg razgovora i dogovora, koji će se jednom otvoriti, ali o tom potom, ali znamo o kakvim razgovorima i kakvim dogovorima smo dobili ovo što sada imamo i zovemo Oružane snage BiH. Još samo jednu činjenicu. Oružane snage BiH de facto i de iure broje deset tisuća pripadnika jer, ovo što se zove *Aktivna rezerva*, riječ je o pet tisuća ljudi, oni apsolutno nisu ni u kakvoj funkciji, ne opterećuju ovaj proračun, ni ovu državu niti za jednu jedinu marku.

Drugo, ono što sam ja ipak mislio kazati: vrijeme proračuna pomalo ističe. Ja sam mislio zamoliti i vas i sve svoje kolege da mi prihvatimo ono što je odrađeno, i to dobro mukotrpno odrađeno u Zastupničkom domu. Ja moram primijetiti, i dužnost mi je to primijetiti, da, evo nažalost, koja je ovo, šesta godina u ovom parlamentu, svake godine, nažalost, imamo skoro potpuno istu ili identičnu priču o proračunu institucija BiH. Uvijek uđemo u nekakav time out poslije koga nema ništa. Poslije koga ili ima proračuna ili nema proračuna. Ja mislim da je Zastupnički dom, jer nama od njih i dolazi prijedlog ovog proračuna, odradio posao onako kako ga je odradio i držim da mi zastupnici u Domu naroda trebamo se opredijeliti i prihvatiti ono što nam je ponuđeno.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Zahvaljujem.
Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolegice i kolege, predstavnici Vijeća ministara, ja bih najprije, budući da se radi o raspravi na Domu naroda o načelima zakona, odnosno Proračuna institucija BiH i međunarodnih obveza, izrazio svoje zadovoljstvo da smo konačno, nakon silnih rasprava, trošenja energije, pokušaja traženja zajedničkih rješenja, ipak, došli do jednog dokumenta koji je i politički i ekonomski dokument broj jedan u jednoj državi i pozdravljam sve napore i sve kompromise koji su dosad ugrađeni u ovaj dokument i zalažem se zato – naravno, moramo se mi osvrnuti na niz elemenata koje se na ovaj ili onaj način reflektiraju u proračunu – ali se zalažem za ubrzano donošenje ovog dokumenta, kako bismo omogućili da se izvršenje proračuna počne ostvarivati, naročito u onim područjima koja imaju investicijski karakter, odnosno koja imaju karakter financiranja redovitih potreba, gdje već dolazi do određenih zastoja pa i bojazni.

Svakako da ovo, o čemu je govorila gospođa Majkić, jeste izuzetno važno, možda prevažno pitanje preraspodjele onoga čime raspolaže BiH u financijskom smislu, ali isto tako moramo biti svjesni da je pitanje obrane, ustrojstva obrane u BiH, uz ustavnu kompoziciju zemlje, najveće, najteže i najsloženije političko pitanje u kojemu mi nismo, nažalost, jedini kreator. Možda je pravi trenutak da se i ovo pitanje postavi na ovakav način, na način

racionalizacije ekonomskih efekata koje ona ostvaruje, u vrijeme kad počinjemo razgovarati o Ustavu BiH, pa na taj način dovedemo i oružani, odnosno obrambeni sustav BiH u skladu sa ekonomskim mogućnostima ove zemlje.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Sljedeći je gospodin Šaraba, a neka se pripremi gospodin Rančić.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Budžet koji mi danas imamo ispred sebe plod je jednog širokog kompromisa i, samim tim, to upućuje da on kao takav ima i dosta manjkavosti. Ja ću ukazati samo na dvije stvari, zbog kojih izražavam svoje nezadovoljstvo, mada ih je više i, u narednoj fazi amandmanskoj, to ću istaći u jednom širem okviru, istaći dvije manjkavosti koje ja primjećujem u ovom budžetu.

2008. godina je godina kada su Budžetom BiH trebala da se predvide finansijska sredstva kojim će se početi stvarati preduslovi i obezbjeđivati pripreme za popis stanovništva. Budući da je u Evropi 2011. godina godina kada se vrši popis stanovništva, neophodno je bilo da i ovaj budžet koji mi imamo ispred sebe, i koji razmatramo danas u ovoj fazi, predvidi finansijska sredstva kojim će se početi stvarati uslovi koji su neophodni da bi popis bio završen u onom vremenu kada to radi cijela Evropa: obuka kadrova, izrada metodologije, nabavka nekih materijala koji su potrebni za te stvari, priprema statističke infrastrukture i sve ostalo je zaista neophodno potrebno uraditi da bi ovaj popis bio kvalitetno proveden 2011. godine.

I druga moja primjedba odnosi se na stavku (23) Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice. Naime, očekivao sam da će ovim budžetom biti predviđena finansijska sredstva za izbjegla i raseljena lica koja su opredijeljena za ostanak u onim sredinama u koje su došla, a ne mogu se vratiti u svoje prijeratne sredine, zato što je imovina uništena, a nije popravljena i oni su odlučili a na to imaju pravo da žive u onim sredinama u kojima se trenutno nalaze. Smatram da je u ovom vremenu napravljeno jako puno naselja koja danas imaju kategoriju vikend naselja. Služe za odmor jednom u mjesec dana ili jedan mjesec dana u toku godine, a ljudi ih ne koriste tokom cijele godine. Na drugoj, imamo ljude koji žive u podrumskim, svakakvim prostorima, nimalo neuslovnim za život, a odlučili su da žive tu i nemaju niotkuda pomoći da bi ostali u tim sredinama. Zato smatram da je i za ovu kategoriju i u ovome budžetu trebalo da se nađu adekvatna finansijska sredstva.

Toliko i hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Rančić i nema više prijavljenih.

HAZIM RANČIĆ:

Gospodine predsjedavajući, dakle, mi razmatramo Prijedlog zakona o Budžetu institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH za 2008. godinu u prvom čitanju. Dakle, riječ je o principima i ja pozivam kolegice i kolege da podržimo principe na kojima je zasnovan Budžet za 2008. godinu. Pitanja i razgovore u vezi Ministarstva odbrane i njegove reforme, našeg pristupanja NATO-u, EU, izdvajanju dodatanih sredstava za lakše i brže i efikasnije pristupanje i EU i NATO-u, da to ostavimo, i to zahtijeva neku drugu priču, na nekoj drugoj sjednici, sa nekom drugom tačkom dnevnog reda, pa bih ja zamolio kolegice i kolege da podržimo Budžet u prvom čitanju.

Ako mi dopustite da nakon što glasamo, a u skladu sa našim razgovorima u pripremi ove sjednice, da Kolegij razmotri sve mogućnosti maksimalnog skraćivanja rokova i da u duhu onih naših razgovora u pripremi, razmotrimo i o donošenju Budžeta ... čitanju.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Majkić: replika

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, ja sam rekla odmah na početku da ću podržati, da ćemo podržati znači prvu fazu ovog zakona, principe. Ali mi nemojte zamjeriti zato što kao delegat ovog doma imam pravo da iniciram određene teme o kojima bi Dom trebao da razmišlja. Dakle, svako od nas, ja smatram svojim pravom, možda utoliko veće što sam i član Komisije za odbranu i bezbjednost, dodatno to, dakle, svako od nas ima pravo da pokaže inicijativu, a posebno da govori kad se usvaja Budžet u kojem je skoro 45% ovaj sektor. Dakle, bilo bi neumjesno da o tome ne progovorimo. To je moj stav.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ja ne mislim da ima nekog posebnog razloga da gospodin Kasumović se obraća, kao što mislim a, usput, zaboravio sam na početku sjednice da pozdravim gospodina Belkića koji je zamjenik predsjedavajućeg Predstavničkog doma i koji je došao zbog ovih zakona gdje je Predstavnički dom predlagač. Ja mu se zahvaljujem na prisustvu, pažnji i davanju značaja Domu naroda, ali mislim da nema potrebe da govorimo jer moj je osjećaj da će ovaj budžet dobiti potrebnu većinu i ja prvo predlažem da glasamo u prvom čitanju o Budžetu pa onda imamo jedan prijedlog zaključka, koji ja moram staviti na glasanje, gospođe Majkić. Ali prvo ćemo se dakle izjasniti o Prijedlogu zakona o Budžeta u prvom čitanju.

Pripremite se za glasanje.

Ko je „za“? Možete glasati.

Zaključujem glasanje.

„Za“ Budžet se izjasnilo 14 delegata, 13 je bilo „za“, jedan je bio „protiv“.

Budžet je usvojen u prvom čitanju.

U dogovoru sa – prije izjašnjenja o vašem zaključku – u dogovoru sa šefovima klubova, a i u Kolegiju, ja sam, u skladu sa članom 56. Poslovnika, predlažem Domu naroda da danas sazovemo sjednicu nakon sat vremena po završetku ove sjednice i da imamo samo jednu tačku dnevnog reda: Prijedlog zakona o Budžeta u drugom čitanju. Predsjednici klubova su mi dali, nema naznaka da ima zainteresovanih za amandmane, ali budući da je red ... da ostavi prostor, komisija će ako bude amandmana održati sastanak između, ako ne, održaće sastanak i samo konstatovati, usvojiti prijedlog, da se možemo o tome izjasniti u drugom čitanju.

Jeste li saglasni sa ovim prijedlogom?

Ja mogu sazvati, jer piše tamo da može sazvati. Dakle, ja sam odlučio da sazovem tu sjednicu da bismo imali Budžet. A pošto nema najava amandmana, ako neko ima, volio bih da na vrijeme. Imate, je li? Onda treba dostaviti odmah amandmane. Dobro, imamo sat vremena pauze pa ćemo to uraditi.

Ima li neko protiv ovog prijedloga koji sam rekao, da ne dolazimo u petak posebno zbog toga? Nema.

Hoćete da glasamo? Hajde, predlažemo da se se izjasnimo o mom prijedlogu: da se nakon sat vremena, od završetka ove sjednice, održi nova sjednica nakon ovog, sa samo jednom tačkom dnevnog reda. To je Prijedlog zakona o Budžetu.

Pripremite se za glasanje.

Ko je za ovaj moj prijedlog?

Zaključujem glasanje.

Konstatujem da je jednoglasno prijedlog dobio podršku.

I sat vremena po završetku ove, imaćemo sjednicu, a komisiju nadležnu molim da u međuvremenu održi svoju sjednicu povodom ovih komentara.

Prelazimo na izjašnjenje. Ako sam ja dobro razumio, Prijedlog zaključka gospođe Majkić o kome se trebamo izjasniti, glasi:

U skladu sa članom 10.f) Zakona o odbrani BiH,... Parlamentarna skupština BiH nadzire i istražuje sva pitanja koja se odnose na organizaciju, finansiranje, popunjavanje, obuku, opremanje, razmještaj i upotrebu Oružanih snaga. Zadužuje se Ministarstvo odbrane da do 30.6.2008. sačini dvogodišnji plan racionalizacije odbrambenog sektora i dostavi ga Parlamentarnoj skupštini na razmatranje i usvajanje.

Gospodin Neimarlija se, pardon, gospođa Čolo, izvinjavam se, javila za riječ. I Ivo Miro Jović, gospodin Jović.

ČOLO ALMA:

Ja shvatam da je današnje razmatranje Prijedloga zakona o Budžetu iniciralo gospođu Majkić da predloži ovakav zaključak, ali mislim da zaključak nema veze sa Budžetom. Ja njoj predlažem da povuče ovaj zaključak i da ovo pitanje kandidira na nadležnoj Komisiji za odbranu i sigurnost koja, ukoliko usvoji ovaj zaključak, dostavi ga Parlamentu, jer to stvarno nije samo pitanje finansiranja i visine sredstava koja su predviđena za ovaj segment na nivou Budžeta BiH,

nego je pitanje inače ustroja organizacije Oružanih snaga BiH i mislim da o tome bi trebali imati mišljenje nadležne komisije. Ukoliko toga nemamo, mi ćemo glasati protiv ovakvog zaključka. Mi danas razmatramo Budžet.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ne, ne, prvo gospodin Ivo Miro Jović. Jedino ako nije replika? A nije? Jeste replika! Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ako ovakav zaključak nema veze, znači racionalizacija nema veze sa iznosom u Budžetu, onda ja ne znam stvarno šta ima veze. Ja se slažem da je to postupak takav da zahtijeva mnogo predradnji još, ali racionalizacija, to može da uradi Ministarstvo odbrane, i to mu je dužnost. Dakle, ako su 22 skladišta koje čuvaju previše, hajde da vidimo koje su okolnosti da mi to smanjimo, taj broj. Ja nisam rekla smanjenje onog broja o kom smo pričali, jer za to treba političke volje i svega drugog, ali racionalizacija kapaciteta vojske, da nema veze s Budžetom, ja ne znam stvarno onda o čemu govorimo.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođo Čolo, je li opet replika na repliku? Jeste.

ČOLO ALMA:

Molim vas lijepo, ja mislim da 61 budžetski korisnik, koji se finansira iz ovog budžeta, svaki zahtijeva posebnu analizu. Možda ja mislim da neki budžetski korisnik ima previše zaposlenih, ima previše para koje su predviđene u budžetu za njegovo finansiranje, te stoga mislim da ovakav pristup, gledanje samo jednog budžetskog korisnika, i traženje racionalizacije broja zaposlenih, broja sredstava koja su predviđena u budžetu, predstavlja jednostran pristup i mislim da donošenje ovakvog zaključka, nije danas uredu kada je u pitanju budžet.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Ivo Miro Jović. Koliko je po Poslovniku replika? Je li ima ograničen broj? Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Kako nema veze? Ja samo insistiram na tome! Kako nema veze sa iznosom? Kako nema veze sa iznosom, gospođo Čolo, ovaj iznos? Ja nisam tražila da se smanji budžet, nego tražim da Ministarstvo odbrane predloži na koji način se može izvršiti racionalizacija toga? I to nam je u dužnosti, obaveza, kao Parlamenta nam je to obaveza. Dakle, nisam tražila da se smanji stavka na odbrani, nego da se ova inicijativa pokrene.

MLADEN IVANIĆ:

Molim vas, ja mislim da smo oko ovog čuli argumente i predlažem da tu više nema replika.

Bio je, prijavio se gospodin Ivo Miro Jović, ostaje i dalje, je li?

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju, supredsjedatelju, poštovane i uvažene kolege i gosti na ovom zasjedanju našeg Doma.

Sastavni dio Parlamenta, odnosno i ovoga doma, jeste Povjerenstvo za obranu i sigurnost. Osjećajući važnim, upravo to povjerenstvo je u svom radu i zacrtalo ova pitanja o kojima je ovdje sada bilo govora. Sukladno tim svojim opredjeljenjima, obišli su čitav niz, mi smo i sutra i prekosutra u posjeti u vojarni u Čapljini. A toliko susreta sa Ministarstvom za obranu smo napravili da smo doista stekli jedan uvid u trenutne aktivnosti, ali i probleme sa kojima se Ministarstvo obrane u svom funkcioniranju susreće, a i ono što bi se moglo podvesti pod ovo što je uvažena kolegica rekla, oko racionalizacije poslovanja i možebitno smanjenje troškova koji pritišću rad u vojsci. Zato smatram da bez ovog izvješća koje treba sačiniti nadležno povjerenstvo, prezentirati ga Domu, to je izuzetno kompleksna materija, jer donošenje samo ad hoc određenih promišljanja, smatram da neće donijeti rezultat. Plod ovakvog zaključka, mi ga možemo i usvojiti, ali smatram da bi bilo puno snažnije da danas Dom podrži i izradu izvješća Povjerenstva za obranu i sigurnost u suradnji sa Ministarstvom obrane, predloži na jednom od zasjedanja sljedećem našem Domu i da takav zaključak usvoji.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Zrno.

BRANKO ZRNO:

Ma, ja sam mislio, gospodine predsjedavajući, da, evo na ovom fonu, mi se izgleda do kraja dobro ne razumijemo, da pomirimo ova stajališta. Da ne idemo, ja se apsolutno slažem i logično je postaviti pitanje, riječ je o ogromnoj sumi novca, ovo što je gospođa Dušanka kazala. Međutim, ovdje je riječ o jednom cijelom kompleksu, ovdje se spominje ... sva pitanja koja se odnose znači: organizacija, financiranje, popunjavanje, obuka, opremanje itd. To je znači cijeli jedan kompleks. Ja jesam za, iako nisam za ovo što ... gospodin Jović predlaže da Povjerenstvo napravi izvješće. Povjerenstvo ne može napraviti izvješće. Povjerenstvo će, to ćemo donijeti odluku na Povjerenstvu, tražiti od Ministarstva izvješće o svim ovim elementima koje je spomenula gospođa Majkić, a onda ćemo mi raspraviti to izvješće i sa svojim stajalištem ili mišljenjem proslijediti ga Parlamentarnoj skupštini, i jednom i drugom domu. Ja mislim da je to jedan normalan tijek da izidemo iz ovog ... kruga.

MLADEN IVANIĆ:

Molim vas, prvo je, hoćete. Jeste li vi, gospođo Čolo? Dobro. Samo se, nije gospodin završio.

BRANKO ZRNO:

Jesam ja završio. Znači, predlažem da na ovaj način ovaj posao odradimo i da gospođa Dušanka bude inicijator ovoga na sljedećem sastanku našeg povjerenstva.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa.
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Prihvatam ovo što je gospodin Zrno rekao da se taj zaključak uputi prema nadležnoj Komisiji za odbranu i bezbjednost koja će se baviti time. Dakle, i taj zaključak zadovoljava sasvim formu.

MLADEN IVANIĆ:

Prvo gospođa Čolo, pa onda vi.

ALMA ČOLO:

Ja sam upravo to htjela da predložim: da gospođa Dušanka Majkić kao oficijelni član Komisije za odbranu i sigurnost ovo pitanje može kandidirati na Komisiji, da ne treba Dom da zadužuje Komisiju i nisam za to da Dom zadužuje Komisiju, tek ovo pitanje kandidira na Komisiji, da Komisija sačini materijal koji će dostaviti Domu.

MLADEN IVANIĆ:

Samo sekund. Molim vas, Ivo Miro Jović, pa onda vi.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja neću polemizirati. Samo sam htio reći, ja nisam ni tražio izvješće u ovom smislu, kako je moj uvaženi kolega rekao, o našim posjetama te vrste, izvješća sam ja rekao.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Zašto ne može biti prihvaćen ovakav prijedlog? Zato što kad Dom kaže da na tome treba, znači, slažemo se da treba nešto uraditi na tom polju, da treba nekakav izvještaj napraviti. Treba neku racionalizaciju uraditi. Da se mi ne slažemo, ako se ne slažemo s tim, ja hoću, i to neka bude zaključak da se ne prihvata da se bilo šta uradi u sferi odbrane, ništa da se radi, neka stane ovakvo stanje kakvo jeste. Dobro, i to je odluka Doma, ali hoću da bude odluka Doma. Šta? Znači, prihvatom ovo, ali hoću odluku Doma, pa može biti i negativna.

MLADEN IVANIĆ:

Dobro. Sad, ako ja mogu, je li ima još zainteresovanih? Nisam vas vidio, niste mi se upisali. Slobodno pritisne se to dugmence i, e sad ima.

Gospodin Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ :

Ništa, ja samo hoću da kažem da ja stvarno o ovoj materiji nemam pojma. Prema tome, ne mogu ja sada ovde kazati da sam ja za nešto, a ne znam da li uopšte treba. I zato nisam spreman prihvatiti ovakav zaključak. Nemam nijednog elementa, ne znam ni je li to previše, je li to premalo! Ima ovde neko ko je kompetentniji. Prema tome, ja neću za ovaj zaključak glasati zbog toga što ja nemam pojma je li ovo treba ili ovo stvarno ne treba. Eto.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Čolo, pa gospodin Rajić.

ALMA ČOLO:

Pa ste stvarno rekli, ja se osjećam, ne znam, da stalno iznosim neke argumente zbog čega mislim da ovaj zaključak koji je gospođa Majkić predložila ima samo djelimične veze sa Budžetom kada je u pitanju finansiranje. Međutim, sve ovo drugo – razmještaj, upotreba, opremanje, obuka – po meni, je stvar koja nije u direktnoj vezi sa Budžetom. Upotreba Oružanih snaga, molim vas, samo mi recite kakve veze ima budžet s tim?

MLADEN IVANIĆ:

Izvinjavam se, gospodin, replika, hajte. Još jedna replika i više nema replika.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne čitate dobro, kolegice Čolo. Čujte kako glasi zaključak: *U skladu sa članom 10.f) Zakona o odbrani BiH, po kojoj je Parlamentarna skupština nadležna za pitanja koja se odnose na organizaciju, finansiranje, nadležna za...* Dakle, ne tražim ja to. Moj zaključak je u drugom dijelu teksta. Niste pročitali kako treba.

MLADEN IVANIĆ:
Molim vas, kolegice.

DUŠANKA MAJKIĆ:
Raspravljamo o finansiranju o stavci koja se zove *Finansiranje*.

MLADEN IVANIĆ:
Samo malo, molim vas!

DUŠANKA MAJKIĆ:
Pa moram završiti.

MLADEN IVANIĆ:
Završite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Molim vas, zaključak počinje od ovoga: *Zadužuje se Ministarstvo odbrane da do 30.6. 2008. godine sačini dvogodišnji plan racionalizacije odbrambenog sektora i dostavi ga Parlamentarnoj skupštini na razmatranje*. Racionalizacije, šta da se uradi!

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.
Čuli smo sve. Nema više replika. Ja mogu malo ograničiti.
Evo, gospodin Rajić je još tražio riječ. Ići ćemo na glasanje, predložiću ja kako ćemo.

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja sam upravo to htio reći. Pravo je svakog zastupnika iz kuta njegovog viđenja predlagati zaključke. Pravo je drugih zastupnika tu argumentaciju prihvatiti ili ne prihvatiti. Ja predlažem vama kao predsjedatelju, a vi to jako dobro znate napraviti: privedimo to kraju. Izjašnjavanje je posljedni čin sukobljavanja mišljenja.

Hvala vam lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Ja sam upravo u tom pravcu i htio da kažem da mislim da smo sve čuli, da nema više potrebe argumentacija i sve ostalo. Ako sam ja dobro razumio, gospođa Majkić je nakon ove rasprave sugerisala sledeći zaključak.

Zadužuje se Komisija za odbranu, to je njen predlog zaključka, *da u saradnji sa Ministarstvom odbrane pokrene pitanje*; Dom naroda, pa to: *Zadužuje se Komisija*, ali to je Predlog zaključka koji usvajamo ili ne usvajamo.

Ja mislim da sam ga dobro formulisao i mislim da nema potrebe više, pošto gospođa Majkić insistira da se o zaključku glasa, ja ovakav zaključak stavljam na glasanje.

Pripremite se za glasanje.
 Možete glasati. Ko je „za“ zaključak?
 Zaključujem glasanje.
 Zaključak je dobio pet glasova „za“ i devet glasova „protiv“.
 Nije usvojen.

Prelazimo na sledeću tačku dnevnog reda, to je:

Ad. 11. Prijedlog zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu (prvo čitanje) – predlagач: Savjet ministara BiH

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona kao i Mišljenje Zajedničke komisije za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku. Komisija je prihvatila principe zakona. Predstavnički dom je usvojio Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Danas se samo vodi rasprava o neophodnosti i principima na kojim je zakon zasnovan. Ko se javlja za riječ? Nema zainteresovanih za riječ. Pa pitam: Ko se javlja za riječ i gledam.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja bih tjela reći samo nekoliko riječi. S obzirom da je poznato da je 2003. godine BiH donijela Zakon o kretanju i boravku stranaca i azilu koji je odgovornost ali ne i implementaciju zakona prenio na nivo BiH – dakle, Ministarstvo bezbjednosti je utvrđivalo politiku u oblasti migracija, a implementacija se vršila na nižim nivoima. Dakle, entitetima i kantonima, što je dovodilo do neujednačene politike i provođenja zakona. Dakle, različito su implementirane odredbe zakona u pojedinim dijelovima a, na kraju, to je bilo od uticaja na nedovoljno sprečavanje ilegalnih migracija u BiH.

Dakle, ovaj zakon koji je pred nama na određen način je, dakle, zakon je prevaziđen i novi zakon ustvari mijenja one odredbe koje su problematične. S obzirom da je došlo do velikog broja promjena, logično je bilo da predlagач ide na novi zakon i mislim da je novi zakon usklađen sa standardima EU, a to znači i sa Šengenskim sporazumom i sa *acquis*. U skladu s tim, Klub delegata srpskog naroda podržaće Prijedlog zakona o kretanju i boravku stranaca u prvom čitanju.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala. Ima li još zainteresovanih? Nema. Zaključujem raspravu.

Pripremite se za glasanje o Prijedlogu zakona u prvom čitanju.
 Možete glasati.
 Zaključujem glasanje.

Zakon je dobio 14 glasova „za“.
 Prijedlog zakona u prvom čitanju je usvojen.

Prelazimo na tačku 12.

Ad. 12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Službi za poslove sa strancima (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona kao i Mišljenje Zajedničke komisije za ljudska prava, prava djeteta, mladih, migraciju, izbjeglice, azil i etiku. Komisija je prihvatila principe predloženog zakona. Predstavnički dom usvojio je Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Ko se javlja za riječ? Otvaram raspravu.
 Nema zainteresovanih za raspravu. Zaključujem raspravu.

Pristupamo glasanju.
 Pripremite se za glasanje.
 Ko je „za“ Prijedlog zakona u prvom čitanju?
 Zaključujem glasanje.
 Prijedlog zakona dobio je 14 glasova „za“.
 Dakle, Prijedlog zakona u prvom čitanju je usvojen.

Prelazimo na tačku 13. dnevnog reda, to je:

Ad. 13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o carinskoj politici BiH (prvo čitanje) – predlagač: Predstavnički dom

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona kao i Mišljenje nadležne komisije. Komisija nije prihvatila principe predloženog zakona. Podsjećam vas, kad je na prošloj sjednici Prijedlog zakona vraćen na Komisiju, jer je Mišljenje, takođe, tada isto bilo negativno. U skladu sa članom 101. Poslovnika, Dom se izjašnjava prvo o mišljenju komisije. Nema potrebe da vam čitam sad proceduralno dalje. Ako se prihvati mišljenje komisije, zakon se smatra odbijenim, a ako ne prihvati mišljenje komisije, komisija traži novo mišljenje, s tim da onda mora biti zasnovano na novim smjernicama koje utvrdi Dom i u roku koje utvrdi Dom.

Otvaram raspravu. Ima li zainteresovanih?
 Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Evo, ja moram reći ispred Komisije da smo mi prvobitno, kad smo razmatrali ovaj zakon u prvom čitanju, dali negativno mišljenje. Dom ... ovdje to negativno mišljenje nije prihvatio i vratio je ponovo Komisiji, mada Poslovnik predviđa da Dom treba da da smjernice, nove smjernice Komisiji za razmatranje nakon njenog prvobitno negativnog mišljenja.

Mi nismo dobili nikakve nove smjernice. Znači, održali smo ponovo raspravu, bili su predstavnici i ... resornog ministarstva, dobili smo Mišljenje Direkcije za evropske integracije i Uprave za indirektno oporezivanje. Iz Mišljenja Direkcije za evropske integracije proizilazi da je naš carinski zakon, znači bez ovih izmjena uz saglasnosti sa komunitarnim pravom, sa direktivama EU o carinskom zakonu EU gdje se predviđaju posebna sredstva obezbjeđenja plaćanja carinskog duga, i zbog toga je komisija većinom glasova ponovo dala negativno mišljenje na ovaj zakon. I ja mislim da danas konačno trebamo da se izjasnimo o zakonu i da ne vraćamo više Komisiji bez nekih novih smjernica.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja sam se zapravo javio evo da se nadovežem, ovo što je rekla predsjednica našeg povjerenstva, jer sam i sam član tog povjerenstva, a evo na tragu je onog što je i gospođa Čolo rekla. Ono što smo mi tretirali dva puta na ovom povjerenstvu, evo i prošli put se i ovaj dom doveo u dilemu, je li, i glasovanje je bilo takvo, je zapravo mene, na zadnjoj sjednici našeg povjerenstva, opredijelilo da, i glasovao sam dakle za ovakvo mišljenje Povjerenstva, iako ne treba zaboraviti trud uloženi i uloženi napor našeg, rekao bih, sestrinskog povjerenstva iz Zastupničkog doma. Međutim, nakon jasnijeg, rekao bih, obrazloženja na prošloj sjednici Povjerenstva za vanjsku i trgovinsku politiku, pogotovo od resornog ministarstva, sam se ja naravno odlučio da ovako glasujem za ovakvo mišljenje Povjerenstva i evo na ovaj način će Klub Hrvata podržati dakle Izvješće ovog povjerenstva.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja nemam više namjeru da vas zadržavam puno .. ali hoću da vas podsjetim. Radi se o vlastitoj mjenici. Ovo je bio pokušaj da se privrednicima olakša problem oko garancije državi kad nešto uvozimo. Samo da vam jednu stvar kažem. Kad uvozite opremu velike vrijednosti, onda morate platiti PDV koji 10 mjeseci iza toga ne možete namiriti. Zbog toga je ovo bilo, evo ti vlastita mjenica, pa me barem ona ne košta ništa, je li. Očito da je ovde preovladalo mišljenje

da se ta mjenica jako teško naplaćuje, a sad, zašto se teško naplaćuje, to treba pogledati u zakonu, pa vidjeti. Mi imamo s tim problema. Dakle, mi koji uzimamo te mjenice, imamo velikih problema sa naplatom te vlastite mjenice i ja ne sporim strah ljudi koji glasaju protiv ovog ...da jer imaju strah da će pasti u priliv sredstava u Budžetu. Ali i dalje stojim na stanovištu, jer u tom evropskom dijelu, kaže *mjenica*. I kod nas se kaže *mjenica*. Ali ne piše vlastita i onda mjenice nema, znate. Pa se sad kaže: ta vlastita mjenica da bi je neko primio mora nešto oprihodovati neko na carini, pa je i to bio razlog da se kaže: smanjit će se korupcija itd.

Prema tome, ja i dalje stojim na stanovištu da bi bilo bolje da se pritisak napravi na to da se ta vlastita mjenica, kao svugdje na svijetu, naplaćuje kao svaka druga, vlastitom imovinom, je li. Ne samo onoga, zašto meni traže, ne samo firme nego i na mene. Ja sam direktor firme, dajte mi vlastitu mjenicu. I ja ću glasati, naravno, ... za ovakav zakon.

MLADEN IVANIĆ:

Vi ćete protiv Izvještaja Komisije. Prije, Berize, gospoda Majkić, pa onda.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Htjela sam samo da podsjetim Dom. Dakle, imamo Mišljenje Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje koje ...negativno, imamo Uprave same sad koji je negativan. Koji je to treći razlog? Imamo stav Ministarstva koji je negativan. Imamo dva puta razmatranje Komisije. Dakle, mislim da zaista više nema potrebe o tome pričati, niti se treba glasati.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Belkić je tražio. Replika je, replika je, izvinjavam se.

Ibrahimpasić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ministarstvo je uočilo ovaj problem i išlo sa jednom odlukom koja uvrštava i vlastitu mjenicu u ovaj polog garancije na carini. I naravno, Uprava za indirektno oporezivanje je to odbila, jer će ona sve živo odbiti jer joj je puno lakše uzeti mjenicu sa avalom banke ili, ne znam ni ja, garanciju banke, a ovde, je li, mora da tjera. Dakle, nije ovo da nema problema. Samo toliko.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Belkić je tražio riječ.

BERIZ BELKIĆ:

Ja vas sve naravno pozdravljam. Predstavnički dom je izvorno predlagač, praktično naše radno tijelo. Dakle, ja sam se samo javio, ne da utičem, na neki način, na već očigledno vaše opredjeljenje da se podrži stav Komisije i da ovaj zakon praktično prestane živjeti.

Dakle, radi se o tome, gospodin Ibrahimpašić je govorio, radi se o jednoj inicijativi, dakle poslovnog svijeta, koja je išla prema našoj komisiji i naša komisija je to ocijenila opravdanim i pokušala je riješiti. Naravno, onda smo naišli na, kako to obično biva – kada ste vi od Uprave za indirektno oporezivanje bilo šta pozitivno dobili? – nemoguće, ne može, ne može, ali evo, dakle, ja hoću da kažem da iz Predstavničkog doma nije ovo napamet baš otišlo i da nije ovo baš bez argumenata. Ja tvrdim i dalje da ovdje ima osnova. Nažalost, treba poštovati i struku i vidjeti jesu li evropski standardi, nisu li evropski standardi itd. ali mislim, ova inicijativa je u suštini bila dobronamjerna. To treba čuti od poslovnog svijeta. Ali evo, Dom je naravno taj koji će odlučiti šta dalje. Ali, šteta, šteta što smo propustili ovu šansu.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Nema više prijavljenih za raspravu. Ja zaključujem ili? Zaključujem raspravu.

Ja isto razumijem inicijativu i mislim da je ona imala smisla, međutim mislim da je pitanje mjenice kod nas, kao instrumenta, nije regulisano i da je to problem, a ne ova sama ideja i ne uticaj na zakon, nego mjenica je ključni problem. Ali evo, mislim da tu ideju treba nekako pokušati vidjeti u nekom drugom obliku, nekom drugom zakonu pokušati reaktivirati.

Dakle, podsjećam vas da se sad izjašnjavamo o Mišljenju Komisije. Oni koji su „za“ Mišljenje Komisije, biće protiv zakona. Oni koji su „za“ ovaj zakon moraju glasati „protiv“. Samo da znate, „protiv“ Mišljenja Komisije! Samo da znate kako treba glasati. Dakle, stavljam, pripremite se za glasanje. Stavljam na glasanje Izvještaj Komisije.

Ko je „za“ Izvještaj Komisije?

Možete glasati.

Zaključujem glasanje.

Izvještaj Komisije je dobio – samo sekund – uz dva „protiv“, jedan „uzdržan“, 11...

Izvještaj Komisije je prihvaćen. Prema tome, ovaj zakon je praktično odbijen.

Prelazimo na 14. tačku dnevnog reda:

Ad. 14. Prijedlog zakona o nezavisnim i nadzornim tijelima policijske strukture BiH (prvo čitanje)

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona kao i Mišljenje Zajedničke komisije za odbranu i bezbjednost. Komisija je prihvatila principe predloženog zakona. Predstavnički dom je usvojio Prijedlog zakona u prvom čitanju. Ovo je prvo čitanje. Vodi se rasprava o neophodnostima i principima.

Otvaram raspravu. Za riječ se javio gospodin Rančić i gospodin Šaraba.

Izvolite, gospodine Rančiću. Vi ste prvi.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, gospodine predsjedavajući.

Obzirom da se radi o prvom čitanju, dopustite mi da kažem nekoliko riječi o proceduri vezano za ova dva zakona, i o Zakonu o nezavisnim i nadzornim tijelima policijske strukture kao i o Zakonu o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela. Dakle, ista je procedura. Naravno, možemo mi odvojeno voditi raspravu, tačka po tačka.

Dakle, smatram i odgovorno tvrdim da su ovi zakoni nelegalno došli: prošli kroz Vijeće ministara pa pred nadležna radna tijela i pred ovaj parlament. Naime, podsjetit ću vas da je potpisana Mostarska deklaracija, zatim Akcioni plan i Okvirni plan za rad radne grupe koja je u skladu sa ta tri dokumenta trebala da sačini nacrt zakona vezano za ovu oblast. Tačkom 8. dokumenta, koji je upravo Vijeće ministara donijelo, je propisano da te zakone neophodno je da uradi radna grupa, i to konsenzusom. Obzirom da konsenzusa nije bilo, mi nismo ni imali utvrđeni tekst nacrta ovih zakona.

Nakon toga i dostavljanja izvještaja od strane radne grupe, gospodin Špirić se odlučio, protivno Zakonu o Vijeću ministara i protivno Poslovniku o radu Vijeća ministara, da sastavi dva zakona i stavi ih u proceduru. Gospodin Špirić kao predsjedavajući Vijeća ministara nije za to bio ovlašten, jer po Mostarskoj deklaraciji, po Akcionom planu i Okvirnom planu rada radne grupe, a naročito tačkom 8. tog Okvirnog plana, radna grupa je bila ovlaštena za sastavljanje ovih zakona. Ukoliko je on uzeo sebi za pravo da sastavlja ove zakone, to znači da je on odustao od Mostarske deklaracije i Akcionog plana. Jer, po tim dokumentima, gospodin Špirić nije bio ovlašten da sastavlja ove zakone.

U redovnoj proceduri, pred Vijećem ministara nadležno je resorno ministarstvo da priprema tekst zakona iz resorne oblasti i da ih stavlja na Vijeće ministara i da oni prolaze odgovarajuću proceduru i da dođu, je li, u Parlament na nadležna tijela i ponovo i na jedan i na drugi dom. Jer, ako će neko kazati da je gospodin Špirić ovlašten da sastavlja te zakone i stavlja ih u proceduru, onda ja postavljam pitanje: Zašto je uopće formirana radna grupa koja je imala jedan osnovni zadatak, a to je da konsenzusom dođe do teksta nacrta ova dva zakona?

Kad su u pitanju principi na kojima su zasnovani i jedan i drugi zakon, iako to u obrazloženju ne stoji, ali stoji u Deklaraciji i u Akcionom planu da će ova dva zakona biti zasnovana na tri principa Evropske komisije, a koja se tiču EU. Ja odgovorno tvrdim da i jedan i drugi zakon su apsolutno u suprotnosti sa ta tri navedena principa. Dakle, da tekstovi zakona, koje je sačinio gospodin Špirić i pustio u proceduru nelegalno pred Vijeće ministara, su apsolutno u suprotnosti, dakle sa ova tri principa Evropske komisije, jer se njima, dakle ovim zakonima, ne predviđa sva zakonodavna i budžetska nadležnost za sva pitanja policije na državnom nivou te, u skladu s tim, dakle nije u skladu sa prvim principom Evropske komisije. Zatim, i budžetska nadležnost za sva pitanja policije nije na državnom nivou. Dakle, ne sprečava se političko miješanje u operativni rad policije nigdje, niti jednom riječju se ta stvar ne rješava. A naročito, na lokalnom nivou, jer i dalje ostaju nadležnosti lokalnih parlamenata. Dakle, i entitetskih i kantonalnih i Brčko Distrikta kao i izvršnih vlasti na lokalnom nivou da se upliću u rad policije, niti se ovim zakonima stvaraju funkcionalne lokalne policijske ovlasti koje moraju biti utvrđene na osnovu tehničkih kriterija za rad policije, pri čemu se operativna komanda sprovodi na lokalnom nivou.

Dakle, predloženi zakoni ne dovode niti će dovesti do stvaranja funkcionalne multietničke i profesionalne policije koja treba da garantuje sigurnost svih građana i dobra na cijeloj teritoriji BiH.

Kada je u pitanju procedura pred nadležnim komisijama, također smo doživjeli eklatantno kršenje odredbi našeg poslovnika, Poslovnika Doma naroda, a to je član 96. stav (3) koji govori i procedura je, takva je praksa da se na odgovarajući zakoni prvo upućuju na Ustavnu pravnu komisiju koja ocjenjuje, je li, da li postoji ustavni osnov i tako usaglašeno sa pravnim sistemom itd. Ali tek nakon obavljenog posla na Ustavnoj pravnoj komisiji se zakoni dostavljaju nadležnoj komisiji koja opet raspravlja principe navedenih zakona. U ovom slučaju je učinjeno drugačije. Dakle, prekršene su odredbe Poslovnika i redoslijed je zamijenjen. No, ni to nije bilo dovoljno, pa smo doživjeli jednu blamažu na Komisiji za odbranu i sigurnost da nakon sazivanja i održavanja sjednice imali smo glasanje 5:5. Dakle, prvi izvještaj Komisije je bio negativan. U skladu sa Poslovnikom, izvještaji radnih tijela dostalaju se domovima i onda se domovi o tim izvještajima izjašnjavaju. Ukoliko Dom, evo to smo na ovoj sad tački prethodnoj imali, prihvati negativan izvještaj komisije, zakon ne ide u dalju proceduru, a ako Dom ne prihvati negativan izvještaj komisije, onda Dom može vratiti nadležnom radnom tijelu zakon u ponovnu proceduru na novo zasjedanje i da obaveže nadležnu komisiju da se zauzme drugačiji stav, naravno, uz adekvatno obrazloženje.

Neko je nekim končićima iza scene naložio predsjedniku te komisije da ponovo sazove ovu komisiju, bez da se taj izvještaj dostavi Domu i onda je ponovo održana ova komisija. Pa ja sada pitam: Da li je to moguće da se o ijednom pitanju, dakle o jednom zakonu, u toku jednog dana održi možda više, pet-osam ili 12, sjednica jednog istog radnog tijela, i da imamo različitih sedam-osam mišljenja, pa da nam se to dostavlja na sjednice Doma? Da li je to u skladu sa procedurom koja je propisana našim poslovnikom Doma naroda?

Kada se zapetljate i kada krenete kršiti odredbe Poslovnika, onda tome, to ide dalje, znate, tu se ne staje. Delegatima Doma naroda su dostavljena dva različita izvještaja sa te iste takve komisije, pod istim brojem i pod istim datumom, i sa različitim rezultatima glasanja na drugoj toj sjednici. Dakle, tako to se radi u kontinuitetu vezano za kršenje odredbi ovog našeg poslovnika.

Kada govorimo o usaglašenosti ovih zakona a šta je i sa pravnim sistemom, sa ustavno pravnim sistemom, ja osporavam stav Ustavno pravne komisije u pogledu usaglašenosti ovih zakona ali sa ustavnim, odnosno i pravnim sistemom BiH. Naime, moram vam to iznijeti kroz primjer zašto to tvrdim. Zato što se ovim zakonima predlaže da se u BiH, na nivou BiH osnuje novih sedam tijela. Od toga bi četiri bila policijska, a tri neovisna i nadzorna, i to koja bi imala i nadležnost isključivo nad policijskim tijelima na nivou BiH, SIPA-om i Graničnom policijom. Oni koji se time bave, znaju da je to samo SIPA i Granična policija. Pri tome, neko pokazuje ogromno neznanje da vezano za nadležnosti policijskih tijela, čije se osnivanje predlaže ovim zakonima, u BiH postoje sledeće stvari. Dakle, kada je u pitanju Agencija za obrazovanje, želim vas kolege podsjetiti da u BiH imamo obrazovanje u okviru MUP-a Federacije BiH. Zatim, imamo obrazovanje unutar MUP-a RS, i to srednje i fakultetsko. Zatim, imamo organizacionu jedinicu, centar, unutar Granične policije koja osposobljava, educira kadrove za državni nivo, za Graničnu policiju. Pa zar je potrebno ovoj državi osnivanje još jedne agencije, još jednog

direktora itd. i cjelokupnog personala koji bi imao nadležnost, isključivo nadležnost za obrazovanje kadrova na državnom nivou, ako već takvu organizacionu jednicu imamo unutar Granične policije.

Kada je u pitanju osnivanje Agencije za forenziku i vještačenje, želim vas upoznati da u BiH imamo vještačenje unutar Federalnog Ministarstva unutrašnjih poslova. Da isto to imamo unutar Ministarstva RS, da isto to imamo u okviru Kliničkog centra u Tuzli, vezano za DNA analize, da isto to, kao organizacioni dio, organizacionu jednicu od 37 ljudi imamo predviđeno u SIPA-i, dakle Agenciji za istrage i zaštitu. Pa zar nam je potrebno osnivanje još jedne agencije kad već imamo u SIPA-i organizacionu jedinicu koja bi opet isključivo imala nadležnost za vještačenje, dakle za policijska tijela na nivou BiH.

Kada je u pitanju osnivanje *Nezavisnog odbora* koji bi za nadležnost imao provođenje procedure i predlaganje izbora šefova policije, samo SIPA-e i direktora Granične policije, zar nam je potrebno osnivanje *Nezavisnog odbora* ako već u postojećim propisima koji se tiču SIPA-e i Granične policije već imamo proceduru za izbor tih šefova. Nije li prije nepun mjesec dana ili možda koji dan više ... provedena procedura izbora direktora SIPA-e? Nije li izvršena ta procedura? Jeste. Zar nam treba sad da brišemo nešto u postojećim zakonima da bi osnovali *Nezavisni odbor*? Šta mi u kvalitetu dobijamo tu? Ništa. Ili, ako je u pitanju *Odbor za policijske žalbe*? Želim vas podsjetiti da se zakonom predviđa osnivanje *Odbora za žalbe policijskih službenika* kao drugostepenog organa koji bi rješavao o svim statusnim pitanjima policijskih službenika ali samo na nivou BiH.

Želim vas obavijestiti da u postojećem Zakonu o policijskim službenicima u članovima 121. i 122. zakona je već to pitanje riješeno na način da je propisan i osnovan Policijski odbor za rješavanje svih pitanja, svih statusnih pitanja policijskih službenika na državnom nivou. Zar je nama neophodno da toliko ne znamo da to tijelo već postoji u BiH, da je nadležno za policajce na državnom nivou i da mi sad to trebamo izbrisati iz postojećeg zakona, a napraviti ovu novu instituciju? To je nuđenje jednog fiktivnog postupka i procesa reforme u policiji u BiH, što je, ja mislim, za građane neprihvatljivo. Naravno da je nama neophodna reforma policije kao jedan od uslova potpisivanje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i ovo je apsolutno loše, ovo je totalna fiktiva i mislim da ovo građani BiH sa ovim neće ništa dobiti. Dakle, nama je neophodna sigurnost za građane i našu imovinu u prvom redu, a, u drugom, kao uslov koji treba da ispunimo da bismo potpisali Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju.

Stoga ja, uvažene kolegice i kolege, pozivam da obzirom da je ovo fiktivna reforma, da su zakoni i koji su predloženi od gospodina Špirića, i u suprotnosti sa samom Deklaracijom, znate, moram vam ovo kazati, dakle mnogi se pozivaju na Deklaraciju i na Akcioni plan, a u Akcionom planu, pročitat ću vam u stavu (2) u tački a) govori se, dakle, stav (2) *Vođeni idejom i opredjeljenjem ispunjavanja uslova za provođenje reforme policije, u skladu sa tri evropska principa, opredjeljeni smo za:*

a) *Uspostavu državnih tijela za nivo BiH. Direkcija za koordinaciju policije u cilju omogućavanja efikasnijeg rada relevantnih policijskih tijela u BiH*, dakle u BiH, ne na nivou BiH, i efektivniju, dakle da je ključni zadatak ove direkcije i ona je ključno tijelo u svemu ovome: *omogućavanje efikasnijeg rada relevantnih policijskih tijela u BiH* i da će obezbijediti efektivnije komunikacije na nivou BiH sa relevantnim međunarodnim insitucijama.

Kada ove, doslovno citirajući, kada ove riječi predložim da one budu sadržane u zakonu, svi oni koji su glasali za ovaj zakon i koji se pozivaju na Deklaraciju su glasali „protiv“. Dakle, kolega Lisak i ja smo predlagali eksplicite da se ova odredba sadrži u Zakonu o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela, a sedam glasova smo imali, od sedam glasova smo imali „protiv“.

Stoga ja predlažem uvaženim kolegicama i kolegama da, naravno, glasajući o principima o ova dva zakona odbacimo jer su oni fiktiva, da ih ne prihvatimo, a obzirom da često imamo zamjenu teza, vezano za provođenje procedure po ovim zakonima, pa kad, kolegice i kolege, dovedete argumentima do zida i kada im pokažete da su ovo jako, jako loši zakoni, onda oni izvrše jednu zamjenu teza i kažu, pa vi niste za Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, šta nije tačno. Da to ne bi i ovaj put činili, ja uz ovo negativno glasanje o zakonima, predlažem jedan zaključak gdje ću moliti kolegice i kolege da se izjasne. On glasi:

Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH poziva EU, gospodina Ollija Rehna i OHR što je moguće prije da dođu i potpišu sa BiH Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju. Reforma javne uprave, reforma policije, saradnja sa Haškim tribunalom i donošenje Zakona o Javnom RTV emiteru kao važnim pitanjima će biti sadržana u Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju kao obaveze bosanskohercegovačkih institucija.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Mali komentar: po članu 63. deset minuta je maksimalna diskusija. Malo sam više pustio zbog ovih primjedbi, ali bih molio taj prijedlog zaključka u pisanom obliku, da bih ga mogao formulisati kad dođe na glasanje ili barem teze da bi mogao doslovno to, kažem.

Sljedeći je gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Nastojacu da budem kratak. Ja iznosim svoje lično protivljenje i nezadovoljstvo ovim zakonskim projektima iz jednog osnovnog razloga što se ovim zakonskim projektima vrši prenos nadležnosti sa RS-a na nivo BiH.

Dakle, ovim zakonskim projektima, govorim i na tačku 14. i 15., vrši se formiranje sedam novih institucija, a budući da neke od tih institucija već postoje u RS, već rade funkcionalno, operativno, jako i snažno, neophodno je da se prije usvajanja ovih zakonskih projekata o njima izjasni Narodna skupština RS. Dakle, ovi zakonski projekti su u suprotnosti sa članom III tačkom 5. Ustava BiH pa je neophodno, ponavljam još jednom, vratiti ih u entitetsku proceduru u Narodnu skupštinu RS.

Toliko i hvala vam.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Sljedeća je gospođa Majkić, pa neka se spremi gospodin Zrno.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, cijenjene kolegice i kolege, dozvolite mi da kažem nekoliko riječi vezano za stav našeg kluba kada su u pitanju dva ovako važna zakona.

Znamo kako je, koliko muke je prošlo da bi se usaglasilo uopšte nešto da bismo dobili nešto oko čega može da se okupi najveći broj političkih partija i znamo da usvajanje ova dva zakona ne predstavlja završetak reforme, nego tek početak. Ali taj početak je usvajanje ova dva zakona, a završetak je konačna priča na temu ustavnih promjena. Kad budemo znali u kakvoj ćemo zemlji živjeti i na šta će ona ličiti, onda ćemo znati i kakve policijske strukture treba da budu.

Dakle, poslije dvije godine ili tri, mnogo priče na temu reforme policije. Ovaj mostarski dogovor je trebao da bude ona spona ili ono premoštenje koje će omogućiti da BiH dođe do tog toliko potrebnog potpisa ... Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju. Zato ne mogu da ocijenim dobrima namjere nikog od onih koji kažu: nismo ostvarili sve, pa nećemo ništa. Pošto je pitanje političke volje, ono nalaže krajnju racionalnost u donošenju odluke. Ima li ova zemlja pravo da odbije da se potpiše sporazum zbog toga što nisu neki, političke elite nisu uspjele da ostvare sve. Da je to bio cilj, gospodine Rančiću, da vi u tom nivou i u tom obimu uradite posao za koji po vašem mišljenju je trebalo uraditi, znamo kakav bi odgovor bio. Ne bi ni započinjali ovakav posao zato što znamo da do njega ne bi došli, ne bi bio ishod. Ali vas ja ponovo podsjećam na ključne stvari iz Deklaracije. Struktura jedinstvenih policijskih snaga BiH će odgovarati ustavnoj strukturi zemlje kad budemo završili ustavne promjene. Nova i reformisana policijska struktura BiH će biti zasnovana na relevantnim odredbama Ustava BiH koji će uslijediti kroz proces ustavnih reformi. Pa to je jasno kao dan.

Dakle, možemo mi da u vlastitim redovima ne nađemo dovoljno snage da izglasamo ta dva zakona. Možemo da smatramo da nam je urušavanje RS-a značajnije od potpisivanja Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju što je osnovno, proizilazi iz svega ovoga. Ali vas podsjećam da i pozicija i opozicija imaju jednaku odgovornost pri donošenju ovih zakona, jer ni jedni ni drugi nemaju pravo da ovu zemlju ostave van članstva EU. Dakle, kad glasamo o principima ovog zakona, prvenstveno moramo da ... vodimo računa o tome da niko nema pravo da ničiju djecu ostavi bez budućnosti i bez perspektive. Zato u ime delegata srpskog naroda, mi ćemo podržati ova oba zakona.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Zrno. Neka se spremi gospodin Ivo Miro Jović.

BRANKO ZRNO:

Gospodine predsjedatelju, ponovo kolegice i kolege, izgleda da smo mi došli u situaciju koja se očekivala. I sve naše priče i sve naše rasprave su uglavnom polarizacija dva stava. Pričaju oni koji neće podržati prijedlog ova dva zakona i govore oni koji će podržati danas principe ova

dva zakona o policijskoj strukturi u BiH. I nemamo se potrebe i mi tu puno ni uvjeravati ni, jedino što mi malo zasmeta, ja neću govoriti o policijskoj strukturi, to je ipak struka. I, na kraju, struka neka sama utvrđuje i određuje što je to i što to nešto mora biti.

Drugo, iskreno ovi zakoni su mogli biti bolji ali nisu. Treće, mi nismo utvrđivali koja su to tri evropska principa. Neko je drugi utvrdio i neko je ta tri principa u ovim prijedlozima zakona prepoznao. Znači, onaj ko je utvrdio da moramo zadovoljiti te principe u ovim zakonima, prijedlozima zakona, prepozna i molim lijepo. Iako i ja znam da je zakon morao i trebao biti bolji. Ali, imamo mi i drugu fazu kada ćemo pokušati riješiti i te probleme.

Treće, ja nisam član radne grupe, znači ne ulazim u to ali mi je malo čudno. Kolega Rančiću, kad Mostarsku deklaraciju pretpostavljate, pazite, Mostarsku deklaraciju pretpostavljate, pravo Vijeća ministara da ponudi određeni zakonski projekt. Može li deklaracija, je li to u ovom slučaju Mostarska ili bilo koja druga, biti uvjet Vijeću ministara u predlaganju određenih zakona? Tu nisam načisto i mislim da ne može, da Vijeće ministara bez obzira na rezultat i rad, ne branim ja Vijeće ministara, nego samo pokušavam logicirati pravno, iako to nisam. Bez obzira na zaključke radne grupe, bez obzira na dosege neke u ovom slučaju Mostarske deklaracije, da Vijeće ministara kao predlagatelj zakona na to ima pravo, bez obzira na zaključke ili rješenja do kojih je došla i radna grupa i deklaracija.

I treće, kolega Rančiću, mi smo prijatelji i žao mi je što ste rekli da se nešto dešavalo iza scene. Iza scene se apsolutno, Vi valjda poznajete dovoljno mene da nemam razloga ama baš, šest godina ovdje, nikada ni sada ništa iza scene raditi. Na kraju krajeva, ja sam poslovničko pravo svoje, bio si tamo, potvrdio kroz 10 ljudi koji su od 12 mogućih sjedili u toj komisiji. Prvu komisiju, prvo zasjedanje sam zakazao ja. Rezultat je takav kakav je bio i taj rezultat je proslijeđen Domu koji je odlučivao o ovim zakonima ... Nakon toga, jesu li to posebne ili izvanredne okolnosti, ali za mene je dovoljan bio zahtjev, pazite molim vas, službeni zahtjev Kolegija Zastupničkog doma za sazivanje nove sjednice. Ja sam odgovorio, pojedinačnim izjašnjavanjem svih članova, 7:3, utvrdili smo da ne kršimo Poslovnik i da možemo raspravljati o onome o čemu je istina i prije toga raspravljala. Meni je drago zbog toga što mislim da je riječ, da je to tako bilo, osobno mi je drago, jer je riječ koliko ga mi prihvaćali ili koliko ne, ali je riječ o jednom evropskom zakonu i želio sam da on ne legne na ovoj komisiji.

Neka izvoli Parlament odrediti se prema tom zakonu tamo gdje sjede 42 čovjeka, a ne tamo gdje nas je bilo 10. Znači, i poslovnički mislim da je korektno odrađen ovaj posao. Možda malo neobično ali mislim poslovnički ... korektno i jedno i drugo izvješće su išli domovima. Prema tomu, o korektnosti ili nekorektnosti našeg postupka i poslovnčkog, trebao se, odnosno odredio se Zastupnički dom, prihvaćajući ono što smo mi odradili.

Evo javio sam se samo zbog ovoga, a sad ispričah cijelu priču. Neću dalje, neću vas dalje zamarati jer sva ostala uvjeravanja i pričanja, mislim da uistinu nema smisla. Mi znamo kako ćemo glasovati svatko od nas. Ja bih volio da što prije obavimo taj čin.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Ivo Miro Jović. Neka se spremi gospodin Rajić. Samo prije toga, gospodine Rančiću, je li replika. Hajte.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, evo malo su me prozivali. Ja nisam nikoga od kolegica i kolega. Naravno, to je njihovo pravo. Moje pravo je da odgovorim. Dakle, pitanje ocjene principa ovih zakona, a naročito tri principa Evropske komisije. Neka uvažene kolegice i kolege ne bježe od svoje odgovornosti jer, u skladu sa Ustavom i postojećim Poslovníkom, obaveza i pravo svakog od nas delegata je da i na nadležnoj komisiji a i u prvom čitanju na Domu raspravljamo i odlučujemo o principima. Dakle, mi smo ti koji smo ovlašteni i upravo u prvom čitanju se odlučuje o principima zakona. U Deklaraciji i u Akcionom planu je rečeno da će se reforma odvijati na bazi tri principa Evropske komisije. Ja sam ih pročitao.

U predloženim zakonima nigdje nema tih principa, i to sam obrazložio. Može se to nekome ne svidati ili ne, ali to je tako. Žao mi je. Kada su u pitanju ovlaštenja premijera, odnosno predsjedavajućeg Vijeća ministara Špirića, neka uvažene kolegice i kolege pročitaju i Mostarsku deklaraciju i Akcioni plan i Okvirni program rada, pa će vidjeti da je radna grupa jedino ovlaštena da konsenzusom dođe do nacrtu. Ako je neko drugi ovlašten, pa zaboga šta će nam radna grupa i dva mjeseca rada? U redovnoj proceduri, naravno da je Vijeće ministara i resorna ministarstva da su ovlaštena da sačinjavaju tekstove nacrtu prijedloga zakona i da ih dostavljaju u proceduru. Ja to ne sporim. Ali u toj redovnoj proceduri je nadležan ministar sigurnosti da sačini tekst i uputi ga na Vijeće ministara, a ne da to uradi predsjedavajući gospodin Špirić. Ne znam kad je još u toj proceduri, evo imali smo o pasošima, ovo, ono, da li je neki drugi zakon predsjedavajući Vijeća ministara predlagao? Nije. I vidjet ćemo u budućnosti hoće li opet nekad u neko doba na taj način se ponašati.

I kada je u pitanju legalitet, broj ruku na bilo kom tijelu nije znak da je nešto legalno. Tačno je, uvaženi kolega Zrno, da ste vi imali sedam, u drugoj sjednici sedam ruku „za“, ali tih sedam ruku „za“ ne znači da je to po Poslovníku, nego štaviše. Ili, oni koji ne razumiju proceduralne i pravne začkoljice, neka se pitaju kada je do sada u proceduri pred Domom naroda ova ili neka druga komisija u toku dana po dvije-tri sjednice održavala i mijenjala mišljenje. Kad komisija uradi svoje mišljenje i svoj stav po zakonu, ona ga je dužna proslijediti Domu na izjašnjavanje. To je put, mi to svi znamo, ako vama to nije jasno!

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Ivo Miro Jović. Neka se spremi gospodin Božo Rajić.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju.

Osjećam potrebitim reći ovdje, nakon izrečenog, sljedeće. Ustanopravno povjerenstvo ovog doma želi i hoće raditi na onoj osnovnoj zadaći, tj. promatrati zakon u onom smislu u cilju zaštite Ustava i ponašanja tih zakona, sukladno tom što mi želimo. Tako je i u ovom slučaju bilo.

Naše Ustavnopravno povjerenstvo nije razmatralo sadržajnost ovog zakona. Mi smo samo cijenili ustavni temelj, da postoji ustavni temelj za donošenje zakona iz ove domene problematike. I zato ne stoji činjenica da je Ustavnopravno povjerenstvo donijelo krivu odluku u smislu načela koja unutra su izrečena. Znači, to nije dobro.

Drugo, isto je tako rečeno da je Ustavnopravno povjerenstvo naše razmatralo ove zakone sa zakašnjenjem, i to je tačno. Međutim, treba znati da sukladno našim mogućnostima radnim, koje tretira Poslovnik, jeste da je predlagatelj ovih zakona Vijeće ministara, a da imamo Zajedničko povjerenstvo, koje je nadležno za ovu problematiku. Tako Poslovnik omogućava da prije Ustavnopravnog povjerenstva Doma naroda nadležno Zajedničko povjerenstvo razmatra taj zakon. Mi smo upravo u tome smislu i postupili. Zato kažem mi ćemo i dalje raditi svoj posao savjesno na korist i ovog doma ali i građana BiH.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Rajić, pa onda gospodin Ibrahimpašić, a izgleda da gospodin Rančić ima još, je li, repliku. Vidjećete, dobro.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege.

Ja ću kolegu Rančića prozvati samo utoliko da možda malo smekšam, da se našalim, jer dva-tri dana kad smo razgovarali, on me pitao, rekao u jednom momentu, hoću li ja podržati njegove stavove. Ja sam rekao podržat ću vaše pravo da mislite tako kako mislite. Svako prozivanje, tu ono prestaje, znate.

Ovo je dobar trenutak, po mom uvjerenju, da govorimo o suštini problema, o zakonima koji se pojavljuju u ovoj verziji na ovakav način i ovakoj proceduri, u prvom čitanju, a meni kao pripadniku jednog naroda koji se dosta šugavo osjeća u ovoj zemlji, i obespravljeno dobar šlagvort da iskomentiram neke postupke, neku našu praksu.

Dakle, odmah ću na početku reći da sam apsolutno zato, ako moramo birati između toga da pojedemo čorbu, koja ima trunja ili da je bacimo, da pojedemo čorbu koja ima trunja. Mislim da razumijete o čemu govorim. Zato sam da prihvatimo reformu policije izraženu kroz ovakve zakone, iako ona nije ni po dubini ni po obuhvatnosti potpuna. Zato sam da prihvatimo neke moguće promašaje u proceduri koji su se desili ili će se još desiti u daljnjem razmatranju, da bismo dobili početak procesa i da bismo dobili nešto što ja ću sad, evo, prihvatiti, nešto što mi se ponekad čini demagoškim postulatom, kad govorimo svi u ime građana BiH, kad ljudi u BiH očekuju da konačno dobijemo taj priključak u evropskim integracijama i da počnemo osjećati neke konkretne i praktične materijalne koristi od tih procesa. Dakle, između biranja, između povređene moguće forme postotaka itd. i nedovršenih procesa, procesa koji nisu potpuni, ja se opredjeljujem za prihvatanje ovog paketa zakona, dakle govorim i o jednom i o drugom, kao uvjetu da dobijemo potpis i da jedan veliki kamen sa srca padne svima nama zajedno i da se uputimo prema nečemu što je jedina realna i normalna sudbina.

A sad ću se osvrnuti na nešto drugo. Dakle, ne sporeći pravo da bilo tko o ovim zakonima, o načinu njihovog koncipiranja, njihovog pretvaranja iz radne verzije u prijedlog i upućivanje u proceduru, načina odlučivanja na određenim radnim tijelima, podvrgava kritičkom promatranju. Ja neću sebi uzeti za pravo niti imam za to kvalifikaciju da arbitriram u tome je li to bilo tako ili nije, ja ću samo podsjetiti na neku praksu koja se nas Hrvata u BiH puno puta ticala na bolan, gotovo neizdrživ način. A to je da smo mi upozoravali na proceduru puno puta, onda nam je rečeno: znate, ne možemo mi zaustaviti realni život. Realni život je stariji, on ima prioritet nad formom. I, ja to razumijem. Što rekli Zagorci *prav za prav*, to je tako. Ali bi to moralo biti svaki put tako, a ne samo onda kada selektivno odredimo da je taj kriterij potreba realnog života stariji od forme. Puno puta kad smo mi bili preglasani, kad nas se sustavno preglasava u svim institucijama entiteta i BiH, kad smo bolno kriknuli i upozoravali na to, rečeno nam je ne možemo zaustaviti realni život. Preglasavanje je demokratski institut koji se kad-kad mora koristiti.

Ne govorim to slavodobitno, ne dao Bog, pogotovo ne zlorado da je netko u ovoj situaciji bio preglasan. Kolege zastupnici koji su o tome govorili i koji još nisu to rekli što su imali namjeru reći, nego upozoravam na jedan fenomen da bi u BiH trebalo konačno učiniti napor da počnemo stvarati sustav politički i pravni, a iz toga izvedene sve druge podustave koji će biti pravedan, koji nikoga od nas neće ostaviti u poziciji da se osjećamo ugroženim sa nedovoljno ruka i nedovoljno snaga da se možemo oduprijeti stroju koji se zove demokratska većina. Demokratska većina, gospodo, u pravilu nije uvijek pravedna. Ali je institutu koji mi ne možemo zamijeniti ničim osim da improviziramo. Improvizacije, kao što vidimo, nikad nisu donijele ništa dobro.

I na koncu ću reći još jedan razlog zašto se zalažem za prihvaćanje svih ovih zakona o kojima je riječ, o preustroju policijskog sustava u BiH, i potpuno sam svjestan da ima nedorečnosti u tome sustavu. Kao pripadnik hrvatskog naroda koji je najmalobrojniji u BiH i koji jedino nema insitucionalni oblik zaštite svojih prava ... – gospodin Šaraba kaže: o ovome se treba izjasniti Skupština RS, Narodna skupština – ne znam instituciju koju bi Hrvati mogli tražiti prethodnu provjeru svojih prava. I baš zato što nemamo institucionalnog okvira, u kojemu se možemo zaštititi od onih rješenja koja nisu pravedna, smatramo da nam je priključenje u EU i ulazak u taj proces jedina nada, jedini spas. U ovakoj ustavnoj kompoziciji u ovoj zemlji, nama preostaje ili se asimilirati ili seliti. I zato se zalažem za Europu bez uvjeta.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Samo da vas obavijestim. Do sada još ima prijavljenih: Ibrahimpašić, Ivanić, Koprivica, Čolo i gospodin Rančić ali predlažem, gospodine Rančić, pošto su replike kod vas, vjerovatno, da čujete sve, pa onda. Ili ćete prvo to? Hajte replika, onda, Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Ili malo direktno ovako između kolega ili indirektno kroz diskusiju gospodina Jovića, govore da sam kazao da ovi zakoni nemaju ustavni osnov. Nisam to rekao, nisam to rekao. Govorio sam o usaglašenosti. Molim vas, znam šta sam rekao i znam šta sam zapisao u pripremi, to je otprije, to su vidjele kolege, a ja ću se upravo zato, vidite da ima razloga da insistiram da

kažem. Radi se o neusaglašenosti sa postojećim pravnim sistemom. Pa dakle, u Zakonu o nezavisnim i nadzornim tijelima policijske strukture BiH članovi 8., 9., 10., 11. itd. govore o uspostavi Odbora za žalbe policijskih službenika, čija je nadležnosti u članu 9. predviđenog zakona. Odbor za žalbe policijskih službenika nadležan je za donošenje odluka na žalbe podnesene od strane policijskih službenika protiv odluka koje su donijela policijska tijela BiH u pogledu statusa policijskih službenika ili u slučajevima propusta policijskog tijela da donese odluku u pogledu statusa policijskog službenika itd.

Da vam pročitam sad ono što sam rekao ponovo, ja sam to kazao, član 121., 122. pa su to kolege drugačije razumjele. U postojećem Zakonu o policijskim službenicima, objavljen u „Službenom glasniku BiH“ broj 27/2004. dakle, u postojećem zakonu koji važi u BiH, samo to kolege očigledno ne znaju, imamo poglavlje XIV. koje govori o Policijskom odboru, pa član 121. kaže: *(Uspostava i uloga Policijskog odbora) Policijski odbor uspostavlja Vijeće ministara, Policijski odbor nadležan je za preispitivanje odluka ili nedonošenje odluka policijskog organa koja se odnose na status policijskih službenika. U skladu sa ovim zakonom i podzakonskim aktima, a na zahtjev i sad obrazlaže.* U članu 122. govori o sastavu itd.

Dakle, govorim da predloženi tekst i postojeći zakon koji je na snazi istu stvar nam nude i predlažu i ljudi svesrdno govore da je to reforma policije u BiH. Eto, o tome govorim.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Drage kolege, ja samo hoću da otprilike vam kažem šta meni smeta kod ovoga, da znate kako razmišljam. Dakle, nismo mi sebi nakalemili obavezu da ne možemo potpisati Ugovor o stabilizaciji i pridruživanju nego ta EU, nismo mi to izmislili nego oni. Također, nismo izmislili ni ono drugo, da taj zakon ili ta reforma policije mora biti u skladu sa nekakva tri principa koji su, opet, oni izmislili. Puno bi poštenije bilo i za mene prihvatljivije da su oni odustali od svog zahtjeva: nemojte ljudi raditi sada to, kad to ne možete napraviti i ne možete da se dogovorite, da to bude u skladu sa ta tri principa. Nemojte praviti bilo kakav zakon koji ćete kasnije kad budete prilagođavali svoje zakonodavstvo toj evropskoj pravnoj stečevini morati i ovako i onako mijenjati. To mene smeta.

Dakle, očito je sada da se neko htio prisiliti da se taj zakon donese i da on bude u skladu sa nekakva tri principa. Kako je bilo tvrdo, pa se to nije moglo obezbijediti, sad se reterira totalno i dete napravite šta bilo. I to sad meni, ja, valja mi se pogledati u ogledalo sutra, to meni sad ne paše. Zašto moram praviti šta bilo, kad vi možete korektno odustati? Nemojte, ljudi, ne možete sada uraditi, nemojte da se silujemo, dete to ostavite, hajmo sad potpisati taj Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, pa kad budete došli u ovo poglavlje, gdje morate prilagoditi svoje zakonodavstvo evropskom, doći ćete vi na to pa ćete onda razgovarati. Onada morate. Onada morate jer neće biti te Evrope ... Eto, to sam imao potrebu da kažem.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Nekoliko samo rečenica i ja. Pa negdje moj prvi susret sa reformom policije je bio, negdje, ja mislim mart-april 2004. a ovo je, evo, još malo pa ćemo imati pune četiri godine i mislim da je ta reforma policije od samog početka vođena na to da je to bio čisti politički proces, da to nije imalo ni od početka veze sa tehničkim kriterijima. To se sve umotavalo u tehničke kriterije, suština je bila politika.

Postojao je jedan broj institucija, posebno je to bilo u okviru OHR-a, koje su smatrale da će najveći doprinos BiH biti dat ako se napravi jedna centralizovana policija bez entitetskih policija, iako je to potpuno suprotno evropskoj praksi. Nigdje, ni u jednoj decentralizovanoj evropskoj zemlji nemate centralizovanu policiju. Ni u jednoj. Vrlo često su mnogi učesnici seminara obilazili te zemlje, a onda je njima pokazivana praksa koja je potpuno suprotna. Što veća decentralizacija policije, to je evropsko iskustvo. Na pitanje zašto ne može i kod nas, vi ste drugi slučaj. I Evropa je nama poslužila za naše unutrašnje političke sukobe. Priča o Evropi a i bio je barem ... visoki predstavnik Peder Ešdaun kada je rekao kako je do toga došlo da to postane evropski kriterij: tako što je on nazvao, tako barem piše u njegovim sjećanjima, a biće svašta još napisano u sjećanjima, nazvao Krisa Patena i zamolio ga da to postavi kao kriterij za EU. Kris Paten, citira bukvalno, kao i uvijek je pristao, i to je bio način da se stavi kao uslov za EU sve ovo što se desilo.

A podsjećam: neću u to da više ulazim. Ovde je suština, postignut je neki dogovor. Evropske institucije će najvjerovatnije, ne znamo, ali najvjerovatnije reći da je to zadovoljavajuće što se BiH tiče. Ona stvara uslove da može da potpiše, iziđe barem za jedno vrijeme iz ovog problema policijske reforme. Dobije nešto efikasnije institucije, dobije institucije regionalne na nivou BiH. Direktore ne bira Nezavisni odbor nego bira Savjet ministara, što nije dobro. I, ... politički aspekt nije adekvatan i mislim da je tu, hajde da kažem, na neki način da će se biti napravljen pomak.

Novembar, mart, ljeto, dakle proljeće-ljeto 2004. evo nas u proljeće 2008. Hajde da pokušamo završiti taj dio da se potpiše Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju. Iskreno mislim da se ovdje ne ulazi ni u kakvo širenje nadležnosti BiH u odnosu na entitet jer postoje mnogo operativnija tijela, koja se zovu i SIPA i Državna granična policija, a entiteti su, potpisujući onaj sporazum gdje su, svojevremeno, dali praktično prostor da se o tome može razgovarati. I, mislim da tu nije došlo ni do kakve promjene nadležnosti i moje mišljenje ili evo, ko misli, realan sam i ja isto kao i gospodin Rajić, neće se ovdje, ili gospodin Zrno, promijeniti. Mi jedni druge nećemo ubijediti niti ima šansi. Mislim da treba pristupiti glasanju. Vidjeti, ako je moguće da se dobije većina za ove zakone i da se stvore uslovi da se sporazum može potpisati. A definitivno ocjenu će ipak na kraju dati EU jer će ona biti ta koja ili će omogućiti ili neće omogućiti taj potpis.

Ovo sam malo htio da kažem da je tu bilo od samog starta puno politike i da je reforma policije bila i počela i završava se kao dominantno političko pitanje na kome su svi govorili o tehnici, a suština je bila potpuno drugačija. Čista, maksimalno čista politika, ali evo.

Toliko, hvala. Ja naravno imam namjeru glasati za ove zakone.

Gospodin Koprivica je sljedeći.

ZORAN KOPRIVICA:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja neću ponavljati sve ono što smo čuli. Mislim da smo prije 10-tak dana imali jedinstvenu priliku ovde kada smo ugostili evropske parlamentarce. Upravo jedna od tema, koja je bila na dnevnom redu tog skupa, bila je i pitanje reforme policije.

Ono što smo imali priliku čuti od njih, mislim da nema potrebe i sada ponavljati. Potpisati Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju sigurno je svima nama koji ovdje sjedimo prvenstveni cilj i zadatak, jer poznate su procedure u procesu pristupanja EU i u samim evropskim integracijama da svaka zemlja koja potpiše Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju tek tada stupa u određene procese koji su propisani, određene rokove koji se traže da se ispune ti uslovi, da bi se i formalno-pravno postao član te velike evropske porodice.

Znači, zajednički cilj svih nas koji smo ovdje na bilo koji način uključeni po pitanju ovih reformskih propisa, ova dva zakona, je što prije potpisati Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju. Mislim da nema niko od nas da tako ne razmišlja. Čuo sam na tom skupu takođe jedan interesantan komentar. Ali, to je logično. Gospodin Kacin, slovenski parlamentarac, u toj delegaciji upravo nam je savjetovao: *Idite postepeno, rješavajte jedno po jedno pitanje, od onih lakših ka težim. Nemojte sad u ovom trenutku zahtijevati da riješite ona najteža pitanja o kojima se u ovom trenutku ne možete dogovoriti.* Mislim da smo upravo u toj situaciji mi sada. Dajte da riješimo jedno po jedno postepeno. Tačno je da ova dva zakona ne rješavaju ni izbliza komplet reformu policije i, mislim, pričati o tome zaista je suvišno. Ali, ono što je taj minimalni uslov, minimalni nekakav kompromis, koji u ovom trenutku se može postići, po meni, zaista mislim da moramo naći toliko snage i toliko dobre volje da građanima ove zemlje damo jednu jasnu poruku da smo opredijeljeni za te evropske integracije, da je to jedini put BiH koji u ovom trenutku možemo i moramo prihvatiti ali uslov koji nam postavlja EU toliko je sada, da ne kažem, izabalansiran, prihvatljiv. Ja zaista neću i ne mogu jer nisam u policiji nikada bio ni radio niti imam određena iskustva komentarisati ove navode gospodina Rančića i sve ono što smo čuli o stručnim pitanjima kada je u pitanju sama reforma policije. Ali, isključivo iz ovih razloga što prije doći u poziciju, potpisati sporazum, dati mogućnost da u okviru daljih reformi koje predstoje, ustavne reforme i svih druge, dođemo u poziciju da konačno ova pitanja riješimo i da ovom narodu jedan normalniji put i normalniji život omogućimo.

Ako ne budemo tako razmišljali i tu pruženu ruku EU koja zaista je sada u ovom trenutku tako nama jasna, ta poruka data prije desetak dana ovdje – ko je god bio prisutan na tom skupu imao je priliku čuti upravo ove poruke – znači, dajte da idemo postepenim putem, da ono što je minimum minimuma, koji nam traže, ispunimo, da usvojimo ova dva zakona, a kasnije ćemo normalno, u okviru ustavnih reformi, sva ova pitanja rješavati. Mislim da svaka druga odluka u suprotnom smislu bila bi protiv interesa svih nas koji smo ovdje. Ja zaista ne vidim koje su to razlozi, gospodine Rančiću, i ostali koji ste komentarisali da u ovom trenutku nismo spremni prihvatiti principe ovog zakona, te da ovaj zakon usvojimo danas u prvom čitanju.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospođa Alma Čolo. Neka se spremi gospodin Neimarlija. Je li opet, gospodine Rančiću, replika ili? Izvinjavam se, gospodo, pošto je gospodin Rančić...

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, kazali ste da je novi kvalitet u predloženim zakonima, i to na način da će Nezavisni odbor birati šefove policija SIPA-e i Granične policije, a ja sam tvrdio suprotno, i to dokazujem odredbama članova 3. Zakona o nezavisnim i nadzornim tijelima koji govori da će Nezavisni odbor samo provoditi proceduru, raspisivati konkurs itd. a onda predložiti pet kandidata tamo ministru sigurnosti koji će to opet iznijeti pred Vijeće ministara, a član 7. Zakona o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela, kaže - u stavu (5) Vijeće ministara razrješava direktora i zamjenika kao i, pardon u članu 7. stav (4) i (5) direktora i zamjenika direktora imenuje Vijeće ministara isto, isto kao i ovo postojeće rješenje.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Pa evo, ja ne mogu da stvarno ne iznesem jedan svoj subjektivni osjećaj. Vjerujte, ja sam 10 godina svog života provela u radu sa policijom. I ne mogu reći da ne znam kakvu policiju BiH ima. I, ... meni stvarno smeta što svi oni koji će danas glasati za principe ovog zakona smatraju da mi koji imamo drugačije mišljenje nismo za to da BiH pristupi EU. Pa vjerujte, ja imam dijete kojem je 20 godina i želim da moje dijete živi u zemlji koja je bogatija, koja je bolje uređena i ne može mi niko pripisati takvo nešto da ja nisam za to da BiH ide u EU.

Ali ja ne mogu danas da ne kažem ovdje da ne mislim da s ovim zakonima dobija nešto. Ovim zakonima mi ne dobijamo ništa. I onaj ko zna malo nešto više o policiji, zna da ovim zakonima, kada je u pitanju poboljšanje efikasnosti policije u BiH, mi ne dobivamo ništa. Mi dobivamo samo paralelne institucije, dobivamo sedam institucija i ono što je gospođa Dušanka Majkić govorila – ja moram iznijeti jednu digresiju – kada je govorila o Budžetu i o finansiranju Oružanih snaga na nivou BiH, onda ja zadržavam pravo da kažem: sa ovih sedam novih institucija, koje će iziskivati značajna sredstva iz Budžeta BiH, dobit ćete samo opterećenje za Budžet a, vjerujte, ništa nećemo unaprijediti policiju u BiH.

Mi se danas izjašnjavamo o principima. Ja ne mislim da su samo principi ona tri principa koja je postavila EU i koja ne mislim uopće da su ispunjena ovim, sa ova dva zakona. Znači, nemamo organizacije policije na tehničkim principima, nemamo efikasniju policiju, nemamo budžetsko finansiranje policije na svim nivoima u Budžetu BiH. I, nemamo onaj treći princip da je policija oslobođena političkih uticaja, a mislim na policiju cijele BiH. Ali ja znam da su predstavnici ovdje međunarodne zajednice i EU da bi oni meni rekli da oni su ti koji tumače ta tri

principa i prema njima su ta tri principa zadovoljena. Ali ja i dalje tvrdim da – po mom mišljenju, a dozvoljavam da nešto znam o toj oblasti – ta tri principa nisu ispunjena, nije ispunjen princip efikasnosti policije, vjerujte, a to je princip za koji mi svi treba ovdje da se zalažemo i princip ovaj po kojem će se na ovaj način stvoriti paralelne institucije, što predstavlja dodatni teret za državu BiH.

I dozvoljavam da vi ovdje imate pravo, kao što je gospodin Božo Rajić rekao, da preglasavate nas koji mislimo drugačije, ali vjerujte neću da mi se pripisuje nešto, da nisam zato da pristupimo EU jer smatram da ovi zakoni koji su danas u parlamentarnoj proceduri su samo proforma i odustajanje od svega onoga što je do sada u reformi policije zastupano i sad je ovo nešto što mi, eto, treba da ovde izglasamo da bi ušli u EU. Ja mislim da i bez ovoga možemo sa EU dogovoriti da uđemo u EU, a da kasnije provodimo reformu policije jer mislim da ovo, ovo, nije ništa. Ovo nije ono što je rekla gospođa Majkić, dio, pa idemo dalje, ovo nije ni taj dio.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Neimarlija. Neka se spremi gospodin Vidović. Je li ima replika? Izvinjavam se, gospodin Rajić, replika. Nisam vidio.

BOŽO RAJIĆ:

Ma, ne bih htio da ostane nešto nejasno. Uvažena zastupnica gospođa Čolo je govorila o svojim gledištima. Ja ta gledišta apsolutno poštujem. Hoću li ga uvažiti kod donošenja odluke, kod glasovanja, to je sad moje pravo da ga uvažim ili ne uvažim, ali ja ni u primisli nisam pokušao pripisati onima koji danas govore kritički o ovome zakonu, odbijaju njegovo prihvaćanje, da ste vi antieuropski raspoloženi, ne dao Bog. Ja to nisam rekao. Ja to nisam mislio. Ja sam govorio o nečemu drugome, pa da ne bi ostalo nešto nejasno u zraku rečeno, dakle ovo nema nikakve veze sa vašim europskim opredjeljenjem. Vi branite neki drugi princip koji ne morate čak ni objasniti nama.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Odmah ću kazati da ću podržati načela ovih zakona i iznijet ću razloge zašto ću to učiniti. Zato što se slažem u dobroj mjeri sa kolegicom Čolo koja ... kaže da ne dobivamo ovim zakonima prave zakone o policiji već dobivamo – po mom sudu, možda nisam u pravu – ispunjavanje uvjeta za potpisivanje sporazuma za ulaznicu i, samo kao dodatni razlog, kažu, kad ne kažu, nego je istina fizikalna, kad leptir mahne krilom promijeni se struktura cijelog fizičkog univerzuma u smislu stanja. Kad mahne krilom, dakle. Kod nas postoji doista ova ozbiljna nevolja koja je objektivno uslovljena da ne možemo razdvajati tako lahko dijelove od cjeline i cjelinu od dijelova i da ne možemo pojedine zakonske projekte ...rješavati uređujući jedno

područje koje na prvi pogled tom zakonu pripada. Postoji, dakle, jedna komplicirana nama, je li, svojstvena i stanju u kojem se nalazimo, povezanost i uzajamna uslovljenost, uzajamno ... dijelova i cjeline. I o tome bi se dalo govoriti, i samim tim postoji ova jedna također za nas karakteristična uslovljenost zakonodavnog, hajde da kažem, postupka i političke prakse. Kao samo razlog ili objašnjenje zašto sam za, navodim upravo protuargument mom kolegi Rančiću, jer se sa kolegom Rančićem slažem i sa velikim zadovoljstvom ću podržati njegov prijedlog da nas prime bez ovih zakona u EU. Kad je karakterizirao ...kao zakonsku instancu, odnosno kao zakonski akt posredno, nije imao namjeru, ali Mostarsku deklaraciju! Mostarska deklaracija je eminentno politički akt. Politički akt, ona je eminentno politički akt koji treba da proizvede zakonski akt i sad odstupanje od Mostarske deklaracije! Znamo ko je prvi odstupio od te Mostarske deklaracije, nije nezakonit čin, nego pravo-političko. I, s te strane, dakle vrlo svjestan, prije svega, činjenice da su ovi zakoni: imaju procesualno važenje. Imaju procesualnu otvorenost u ovoj kompliciranoj dijalektici i dinamici odnosa dijela i cjeline i nemogućnosti da rješavamo problem policije izvan ustroja ustavnog i konačnog nekakvog rješenja da konačna rješenja policije upletemo ipak ili pristanemo na to da ih rješavamo sa Ustavom, ja ću biti za, ali želeći da otklonim, naravno, i kod drugih bilo kakve dileme i osobnu potrebu da dovodim u pitanje opredjeljenost, posebno kolega, gospođe Čolo i gospodina Rančića za naše uključivanje u evropske asocijacije za potpisivanje ovog sporazuma i svih onih koji u ovom trenutku nisu za ove zakonske projekte, odnosno za njihova načela.

Radi se o tome da na razini BiH postoji evidentno suglasnost svih različitih političkih volja oko našeg uključivanja u evropske asocijacije. Postoji javna suglasnost. Nije isključeno da i sasvim je razumljivo i prirodno da ima ljudi, da ima kategorija, ne znam, građana BiH koji iz ovih ili onih razloga nisu, recimo, imaju pravo da ne budu... Međutim, na razini neke opće volje, ako postoji opća volja u BiH, politička koja je zajednička za sve, onda je to opredjeljenost za evropske integracije.

Dakle, ne prelamamo ovde stvar da li smo za evropske integracije ili ne, ne prelamamo ni tehničko pitanje zakona. Prelamamo svu osjetljivost pitanja usljed koje zapravo i kolega Rančić treba imati u vidu činjenicu da mu njegovu tezu, kako si kazao, obrću, je li, obrnuto razumijevaju u smislu da ispada da je on protiv potpisivanja sporazuma. Dakle, komplicirana je situacija i ona zahtijeva razumijevanje razloga usljed kojih je moguće da se odbijanje zakona razumijeva u ovom trenutku kao nepristajanje na potpisivanje sporazuma.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ja još jednom gospodinu Rančiću dajem riječ i onda mislim da je dovoljno argumenata bilo da smo čuli. Ali evo još jednom ... da može. Poslije još samo gospodin Vidović.

HAZIM RANČIĆ:

O.k. hvala lijepo. Mogu li, predsjedavajući?

Dakle, nije lijepo kad mi se; prvo, zahvaljujem se uvaženom profesoru Neimarliji što će podržati moj predloženi zaključak koji nedvojbeno govori o tom da smo mi svi za evropski put

BiH, a prvi korak je potpisivanje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i, evo, svi koji se za to zalažu, imat će priliku da glasaju i nadam se da će to podržati.

Druga stvar, dakle imputiranja kako doživljavam ili ne doživljavam ili šta sam rekao, u vezi sa Mostarskom deklaracijom. Dakle, smatram da nisu ..., blago rečeno, ili tačna ili primjerena, jer meni je jako dobro poznato da je Mostarska deklaracija politički čin i nisam je doveo u vezu sa zakonom, niti jednim zakonom. Ovo je jedan bio politički proces, jedan put dolaska do zakona: Mostarska deklaracija, Akcioni plan, Okvirni program, rad radne grupe i nije bilo rezultata! E, ne može neko iz toga, iz te cjeline uzeti dio koji mu se sviđa, a ne uzeti dio koji mu se ne sviđa, pogotovo ako je on istovremeno i tvorac i potpisnik sva tri ta dokumenta. A, redovnu proceduru, to, ono tretiranje zakona itd., ustavnu, zakonodavnu i poslovničku, dolaska do zakona, to sam rekao, zato sad i ponavljam: naravno da je moguće u okviru Vijeća ministara. Oni jesu za to ovlašteni ali i uz nadležnost resornog ministarstva. Uz nadležnost resornog ministarstva, a ne onako: neko izvadi onako kao nekim čarobnim štapićem i kaže evo ovo je sad zakon, a na bazi ... toga i toga. Ko odustane od te procedure, tačke 8. i konsenzusa, on je odustao od ovih dokumenata.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

I još je ostao gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Prije nego što kažem ono što smatram da trebam kazati, dakle odnosi se i na točku sljedeću, da bi uskratilo malo vremena, dakle, otprilike moje razmišljanje je identično i odnosi se na obje točke koje su evo pod 14. i 15. Naravno, neću dugo.

Mi smo svi svjedoci da već nekoliko godina se govori o reformi policije i neki od nas su bili u situaciji da budu dio ekspertnog tima, je li. Govorim o razgovorima na Vlašiću, Martensu, pa ne znam, neki od nas ovde stranački lideri koji su bili sudionici usaglašavanja, mukotrpnog usuglašavanja prijedloga, evo, ako bi gledali tehničke prirode koji je uradio ekspertni tim, i političke prirode koji je rezultat Mostarske deklaracije. Međutim, evo, ja, igrom slučaja, prvi put imam prigodu da se izjasnim o ovako važnim projektima i evo u zastupničkim klupama. Mi smo ti koji donosimo zakone i jasno osjećam potrebu da kažem ono što mislim.

Dakle, oba ova zakona u prvom čitanju ja doživljavam kao – neko je ovdje, mislim da je kolega Neimarlija rekao – početak procesa reforme policije. I ja sam apsolutno za svaki proces koji će u konačnici napraviti rezultat, svjesni da sadržaji oba ova zakona imaju određene manjkavosti, ali ja želim vjerovati da ćemo imati prigodu da ih popravimo u drugom čitanju. O popravkama, naravno, ne bih danas govorio. Zato, evo jasno se želim ja opredijeliti ovdje da ću podržati ova dva zakonska projekta, ne samo zbog toga što su postavljeni kao uvjet za potpisivanje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju nego iskreno želim vjerovati da ćemo u konačnici, u završetku procesa, dobiti efikasniju policiju u BiH, a isto tako sam siguran da svi mi skupa ovdje to i želimo. Dakle, kratko i jasno, podržat ću i jedan i drugi projekt.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

E, sad bi mi trebali, ali gospodin Ivo Miro Jović nam nije tu, da se izjasnimo oko glasanja. Hoćemo li ga sačekati ili da glasamo? Dobro, kvorum postoji. Pristupićemo pošto nema više zainteresovanih za raspravu. Je li tako? Nema za raspravu više zainteresovanih, sada se treba pristupiti glasanju.

Dakle, stavljam na glasanje Prijedlog zakona u prvom čitanju, Prijedlog zakona o nezavisnim i nadzornim tijelima policijske strukture BiH u prvom čitanju.

Spremite se za glasanje.

Ko je „za“?

Zaključujem glasanje.

Glasalo je.

ALMA ČOLO

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Pa da, tako ste i glasali. A, onda se izvinjavam. Onda se izvinjavam, stavićemo ponovo. Uvijek je do sada bilo pitanje ko je za ili stavljamo na glasanje. Ali dobro, hajde, ponovićemo glasanje da ne bi bilo.

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Pripremite se za glasanje.

Dakle, stavljam na glasanje. Svi glasajte kako mislite.

Zaključujem glasanje. Molim rezultate.

Glasalo je devet „za“, četiri su bila „protiv“, iz RS pet „za“, iz, pardon, iz Federacije pet „za“, tri „protiv“.

To znači postoji, je li tako, da postoji entitetska trećina od ukupnog broja pristunih.

Zakon je prošao. Hvala lijepo.

Prelazimo na tačku, pardon, prije toga bio je Prijedlog zaključka. Prijedlog zaključka smo dobili u pisanom obliku i otprilike glasi ovako:

Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH poziva EU gospodina Olija Rena i OHR da što je prije moguće dođu i potpišu sa BiH – ne treba ono dođu, predlažem dakle vama ako bi mogao, ljepše jezički – da što je prije moguće potpišu sa BiH Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju. E sad, ovo stoji a nije, ali dobro, sad ... komentar, reforma javne uprave, reforma

policije, saradnja sa Haškim tribunalom i donošenje Zakona o Javnom RTV servisu, kao važna pitanja će biti sadržana u Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju kao obaveza bosanskohercegovačkih institucija.

Neće u tekstu Sporazuma, nije, on je usaglašen, ovo nisu stvari koje pišu u tekstu Sporazuma. Moja sugestija: predlažem vam da povučete. Ja bih predložio ali evo shvatio sam poruku.

HAZIM RANČIĆ:

Dakle, četiri uslova koja je EU pred nas postavila su ta i ja ne bježim od njih. Radi se o tome da ja ne bježim kao čovjek.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

HAZIM RANČIĆ:

Ma molim vas, znam ja to, ali neko može da kaže: Jesi li ti protiv reforme javne uprave, protiv ovog, protiv onog? Nisam, iako govorim da su zakoni loši, nisam ni protiv reforme policije, samo govorim.

MLADEN IVANIĆ:

Samo moje pitanje da ..., gospodine Rančiću, da ne idemo puno. Ostajete li Vi pri svom prijedlogu da se mi o tome izjašnjavamo, ostajete li pri svom prijedlogu? Tražite li da se Dom izjasni o ovome?

HAZIM RANČIĆ:

Ako vi kažete da je to bolje, evo ja uvažavam, ali da ne bude komentar da onaj ...

MLADEN IVANIĆ:

Ne mogu, nemam ja pravo, razumijete! Moja je sugestija bila da povučete zaključak jer se čulo da ste za EU. Ako nećete, onda predlažem.

HAZIM RANČIĆ:

Hajde evo prvi dio, prvi stav, ovaj drugi ne mora.

MLADEN IVANIĆ:

Prvi dio: *Dom naroda poziva da dođu i potpišu.*

HAZIM RANČIĆ:

Jeste.

MLADEN IVANIĆ:

Nemam ništa protiv. Prvi dio stavljamo, samo prvi dio, bez ikakvih uslova. Spremite se za glasanje. Samo prvi dio.

Možete glasati, otvoreno je glasanje. Ovo je za, ja ne vidim šta bih ja bio protiv ovoga. To će biti jednoglasno, pretpostavljam.
Je li ovo rezultat glasanja?

Molim vas, samo malo pažnje. Molim vas, pripremite se za glasanje. Samo prvi stav zaključka koji kaže, evo pročitacu ga:

Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH poziva EU, gospodina Olija Rena, OHR, da što je prije moguće potpišu sa BiH Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju.

Spremite se za glasanje.

Možete glasati. Ja mislim ko će biti protiv ovog zaključka. Ne znam, možda je i to moguće.

Dobili smo rezultate glasanja.

10 je glasalo „za“, „protiv“ tri.

Da vidimo entitetsko? Nema entitetske većine ovaj zaključak.

Ništa, nema entitetske većine.

Ima li usaglašavanja?

Što se mene tiče, ja sam saglasan s ovim zaključkom.

Evo, ja konstatujem da smo se ja i gospodin Filipović, mimo volje delegata iz reda srpskog naroda, usaglasili da ovaj zaključak bude usvojen i da pozovu BiH da potpišu ovaj sporazum.

Prelazimo na tačku 15.

Ad. 15. Prijedlog zakona o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela i o agencijama za podršku policijskoj strukturi BiH (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH

MLADEN IVANIĆ:

Prijedlog zakona ste dobili. Predstavnički dom je usvojio Prijedlog zakona u prvom čitanju, a nadležna Komisija za odbranu i bezbjednost je prihvatila principe predloženog zakona.

Mislim da smo vodili iz prethodne... Ako nema posebnog razloga, ja predlažem da ne otvaramo raspravu.

Stavljam ovaj zakon na glasanje.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Zaključujem glasanje.

Prijedlog je dobio 12 glasova „za“, dva su glasa „protiv“, što znači da je zakon, molim, izvinjavam se.

ALMA ČOLO

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Da se ponovi?

ALMA ČOLO

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ali, prošlo je, prošlo je, neće mijenjati odluku.

MLADEN IVANIĆ:

Molim vas, po ovome ovdje je bilo da su dva glasa „protiv“, 12 „za“. Je li insistirate da ponovim glasanje?

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Pa jeste, prošao je zakon i uredu, da, hajde, ne mora biti sada. Shvatili smo da ste „protiv“ i da ste greškom pritisli nešto drugo. Evo, shvatili smo. Ali zakon je prošao.

Idemo dalje. Tačka, prelazimo na tačku 16. Molim vas, molim vas, malo pažnje. Razumijem ja poslije rasprave i svega i ova tehnika je malo komplikovanja ali dobro je.

Prelazimo na tačku 16.

Ad. 16. Izvještaj Državne komisije za reviziju odluka o naturalizaciji stranih državaljana za 1.3.2006. – 31.12.2007.

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Mišljenje Zajedničke komisije za ljudska prava, prava djeteta, mlade imigraciju, izbjeglice i etiku. Predstavnički dom je usvojio Izvještaj.

Otvaram raspravu. Ima li zainteresovanih?

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Danas Dom naroda ima pred sobom jedan ozbiljan dokument koji sigurno zahtijeva jedan ozbiljan tretman. Vidjeli smo da je Savjet ministara produžio rok Komisiji za razmatranje dodjele državljanstava za godinu dana, i to je dobra stvar. Loša stvar koja se vidi iz ovog izvještaja je da BiH nema precizne podatke o broju izdatih državljanstava jer ovom konzulatu nekadašnje Republike BiH nisu dostavljani upisnici sa podacima o izdatim rješenjima.

Iz Izvještaja ove komisije se vidi da je u naznačenom periodu od prvostepenih organa izuzeto više od 4.000 predmeta a, kako je njih 1.255 bilo samo predmet revizije, konstatovano je da je svega 594 obrađena predmeta utvrđeno da je obavljen regularan postupak, dakle samo polovina.

MLADEN IVANIĆ:

Malo tiše, kolege, stvarno.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Takođe, članovi ove komisije su konstatovali da je od 6. aprila '92. do januara 2006. godine u državljanstvo BiH upisano 18.506 stranaca. Konstatovano je takođe da je državljanstvo u BiH sa prostora nekadašnje Socijalističke Republike Jugoslavije dobilo 16.538 osoba, te 1.520 onih koji su došli van prostora bivše Jugoslavije.

Pročitala sam ovu informaciju koju nam je dostavila ova komisija. Pročitala sam i ovaj dio koji se odnosi na ... mišljenje nadležne komisije ali ono što mene kao delegata ovog doma iskreno začuđuje da pored toga što ova komisija ima pune ruke posla da ocijeni na koji način i kome su data državljanstva bez osnova ili na nepropisan način, to ne bi smio da bude i konačan završetak rada ove komisije. Mislim da ovu tačku, ove dvije tačke koje je nadležna komisija dostavila, odnosno, nakon tačke 1. i 2. da bi trebala da se doda tačka 3. koja bi glasila: *Zadatak Komisije je da pored okončanja same revizije državljanstava i obaveza da utvrdi koje ličnosti su bile uključene u dodjelu spornih državljanstava, jer takva lica ne bi mogla biti državni službenici i javni radnici u BiH.*

Dakle, predlažem da takav zaključak bude. Znači, poslije, gledajući zaključak sa nadležne komisije, poslije 1. i 2. da se uvede ovaj zaključak kao 3. a da bi poslije toga išli redom 4., 5. i 6.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ima li još zainteresovanih? Niste mi se javili. Gospodin Ivo Miro Jović. Sad ima.

IVO MIRO JOVIĆ:

U razgovoru na našem povjerenstvu bilo je govora da na Domu, na neki način, ako bude pitanja ili odgovora, sukladno mogućnostima i onome što smo mi tamo na Zajedničkom povjerenstvu razmatrali i usuglasili, da mogu ovde prezentirati.

Treba poći sa činjenicom da ovo povjerenstvo ima itekakve teške uvjete u radu, od onih raznih krugova koji pritišću u radu ovog povjerenstva do onoga što se zove skromni materijalni i finansijski uvjeti rada; pa čuli smo da posuđuju iz drugih ureda da bi nešto otipkali, papira! Isto tako, u takvim uvjetima rada, ukoliko nema potpune suradnje sa tijelima vlasti – a ovdje oni to eksplicite kažu i koja su to tijela vlasti – onda sigurno ne možemo ni očekivati da ovo povjerenstvo žurno okonča svoj rad, a poglavito nećemo imati ni kvalitetne uratke. Ovom povjerenstvu ističe mandat. Mi kao Parlament možemo produžiti mandat i mislim da u ovom zaključku se to vidi i trebali bi to učiniti jer posao ni blizu nije riješen.

Ovdje smo čuli, uvažena kolegica Majkić je predložila, da bi trebalo ovom povjerenstvu dati još jednu zadaću, a to je da ono ustvrdi tko je kršio, ... kršio zakonsku regulu oko dodjele državljanstava. Ja mislim da za svakog čovjeka je jasno, ovdje iz ovog proizilazi i vidi se imenom i prezimenom tko je, kada, gdje, kako, datumom, rješenjem itd. Da tijela vlasti mogu i trebaju poduzeti tu aktivnost bez onoga što bismo mi ovde zaključivali, to je naprosto njihov rad. Mi smo čuli da imamo primjenu: djecu u državljanstvo od '94. godine, a dijete rođeno '97. I takvih i drugih nonsensa i apsurdna ili, ne znam, uporno zalaganje tijela vlasti BiH za zaštitu neke skupine ljudi ili pojedinca, a na koncu se utvrdi da čovjek i nije državljanin itd. itd.

Mislim da pred sobom imamo jednu ipak studiozno napravljenu stvar, da imamo pred sobom relevantne činjenice, temeljem čega se može ustvrditi da ovo povjerenstvo radi kvalitetno, koliko žurno i koliko ... mu se omogućiti. S druge strane, ja želim reći u ime Povjerenstva za ljudska prava da nismo na ovom povjerenstvu ustvrdili da ovu ovakvu osjetljivu materiju radeći ovo povjerenstvo nije ni u jednom momentu napravilo povredu ljudskih prava, što je jako važno, smatram. I zato smatram da ova četiri zaključka koja imamo, što smo ih mi na našem povjerenstvu predložili, pet, oprostite, mogli bi poslužiti kao solidan osnov u onome smislu što sam uvodno rekao: da ovo povjerenstvo nastavi rad, da radi kvalitetno, da tijela vlasti surađuju i da se finansijska situacija popravi.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.

Gospođa, je li replika? Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, ova komisija, očito – ne govorim ništa vezano za nadležnu komisiju – ona je svoj posao obavila onako kako je mogla, ali time posao nije završen. Govorim o ovoj komisiji koja treba da izvrši reviziju državljanstava. U dosadašnjem radu te komisije nikada do sada nije bilo problematizovanje pitanja lica koja su vršila nelegalnu dodjelu državljanstava? Dakle, nije se postavljalo pitanje. Evo primjer da vam pročitam. Zna se samo mjesto ali ne i ključna osoba, odgovorna za to. Komisija je utvrdila da je Hasan Mekabi iz Libije nelegalno stekao bh.

državljanstvo 24.12.'97. godine po rješenju Ministarstva civilnih poslova i komunikacija BiH. Mekabi je potvrdu o tome da je od 3. februara '95. do 25.12.'95. bio pripadnik Armije BiH dobio 18. marta '97. Čovjek '97. dobija tu potvrdu, i to u Sekretarijatu odbrane, Zenica. Čekajte, o čemu mi pričamo! Dakle, ne govorim ja o vašem radu ove komisije koja je obavila ono što je mogla, ne baveći se ovim stvarima što su obaveze ove Komisije za reviziju.

Drugo, oduzeto državljanstvo Ertanu... iz Turske, koji je bh. građanin postao rešenjem Ministarstva pravde i Opšte uprave Republike BiH od 31.7.'96. U dopisu Ministarstva odbrane Federacije BiH Ministarstvu pravde i Opšte uprave 12.12.'96. godine piše da je on, da je, ...pripadnik bio Armije od 1.9.'92. do 4.8.'93. godine i napominje se da je on teško ranjen, a nakon završenog liječenja otpušten iz Armije. U dopisu Trećeg korpusa Oružanih snaga Armije BiH iz Zenice od 13.8.'95. godine ranjavanje se ne pominje, a kaže se da je ovaj pripadnik bio zaista ali 1.7.'94. godine. Pa mislim.

Ne mislim da će bilo šta nauditi vašem izvještaju ovaj novi zaključak koji predlažem ali mislim ba bi mogao mnogo pomoći.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Alma Čolo.
Replika, izvinjavam se, nisam vidio.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja moram reći i ostati pri onome što sam rekao. U ovoj knjizi ovdje sve se zna. Ime i prezime, komu je dato, tko mu je dao i potpisano rješenje, temeljni akt, i sve je to dostupno onome tko vidi i tko hoće raditi svoj posao. Ja nisam zato da ovo povjerenstvo koje istražuje i koje vrši reviziju na ove sve poslove koje ima još da bude i tužiteljstvo. Povjerenstvo za reviziju državljanstava, o njemu govorim. Pa gdje ćemo mu dati još da bude i ono uradi svoj posao, dostavi relevantne, a onog koga interesira, sva rješenja o oduzimanju državljanstava prođu kroz sudske organe. Bez sudskih organa, to ne može. Znači, kroz tužiteljstvo. Svako tužiteljstvo jer se jedan broj ljudi i žalio. Svako tužiteljstvo može imati uvid u ovo i pokrenuti postupak, a ne da to radi povjerenstvo. To je stvarno nonsens. Bio bi.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.
Molim vas, samo još da ... gospođa Čolo kaže ili ćete, hajte.
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne bih ja to tražila da ovde piše odgovorno lice koje je krivac za to. Ovde piše organ koji je donio rešenje. Pa kaže - Ministarstvo unutrašnjih poslova ili Opšte uprave BiH. Gdje piše koje lice? Hoćemo poimenično lica koja su odgovorna za to!

MLADEN IVANIĆ:
Potpisnik?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Molim vas, revizija se vrši svega, dakle svega: revizija izjava, revizija dobijenih dokumenata. Nemojte mi govoriti da je sve to sporno, samo je nesporno ko je potpisao potvrdu. Molim vas, ne govorim ovo bez razloga i smatram da ima uporište. Javnost se poprilično oko toga digla i ne vidim zašto bi mi imali protiv toga nešto.

MLADEN IVANIĆ:
Gospođa Čolo, pa ćemo pokušati doći do nekog zaključka.

ALMA ČOLO:

Moja diskusija nije na tragu ovoga. Ja sam se javila ranije. Ja mislim da smo o ovome diskutovali kad smo razmatrali prethodne izvještaje. Vjerovatno ćete vi na tu temu reći nešto detaljnije.

Ja sam htjela reći: u Izvještaju na strani 19. predloženi su zaključci. Ja mislim da ovaj zaključak pod tačkom 4. gdje je rečeno da će se članovima Državne komisije isplaćivati naknada, u skladu sa odlukom Vijeća ministara. Što Parlamentarna skupština ne bi trebala da ... donese ovakav zaključak koji se odnosi, koji u dijelu koji se odnosi na tačku 4. iz sljedećih razloga.

Ovu komisiju je formiralo Vijeće ministara 2006. svojom odlukom i tom odlukom je utvrđena visina naknade. Oni izgleda imaju neke probleme u isplati tih naknada, kao što imaju sve komisije pri Vijeću ministara, jer je Vijeće ministara u julu prošle godine obustavilo isplate naknada. I oni sada pokušavaju putem Parlamenta da stvore, ponovo uspostave to svoje pravo na naknade. Mislim da Parlament tu ne bi trebao da se u to upliće. To je odgovornost i nadležnost Vijeća ministara koje je formiralo Državnu komisiju, u skladu sa Zakonom o državljanstvu i u tom pravcu ja mislim da ne bi trebalo prihvatiti ovaj zaključak pod tačkom 4.

A, molila bih samo malo da se osvrnem na ovo što je gospođa Majkić rekla. Istina da u Izvještaju stoji ime osobe koja je potpisala rješenje o dodjeli državljanstva. Međutim, to ne znači da u proceduri za dodjelu državljanstva nije podnesen neki dokumenat koji je, eventualno, ili zloupotrebom položaja nadležnog organa u općini ili na nižim razinama vlasti doveo do toga da se takvoj osobi donese rješenje o dodjeli državljanstva, znači da se na osnovu takvog dokumenta primi u državljanstvo. I stvarno su ova rješenja podložna preispitivanju od strane sudskih organa, ali ne Tužiteljstva nego u postupku po tužbi koje pokrenu lica koja su dobila rješenje ... da im je oduzeto državljanstvo. Ona u roku od 60 dana mogu da pokrenu upravni spor pred Sudom BiH. Kad pokrenu spor pred Ustavnim sudom BiH, znači ispituje se da li je njima u zakonito sprovedenoj proceduri na zakonit način oduzeto državljanstvo. Međutim, to ne isključuje odgovornost osobe koja je prekršila zakon, i to je pitanje potpuno druge procedure.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Zaključujem raspravu i poslije ćemo zaključke. Hajmo prvo na glasanje o samom Izvještaju.

Dakle, pripremite se za glasanje da glasate o Izvještaju Državne komisije.

Možete glasati!

Zaključujem glasanje.

Izvještaj je sa 12 glasova „za“ usvojen.

Ima entitetsku, dakle usvojen je Izvještaj.

Sada imamo o zaključcima. Mi smo ovdje imali pet zaključaka za koje sam ja mislio da su usaglašeni u ovoj komisiji, ali evo imamo sad prijedlog povodom tih pet da se ne glasa o zaključku 4. Ima li; ova komisija ne može sad ništa ni reći jer je ona donijela svoje, je li tako, zaključke? Onda ćemo ovako. Prvi.

IVO MIRO JOVIĆ:

Nemam ambiciju biti tumač kolegici Čoli. Vijeće ministara je točno donijelo Odluku o formiranju ovog povjerenstva, ustvrdilo iznose koje će prema njima, ali ja sam rekao da smo mi na Povjerenstvu osim ovih zaključaka čuli i donekle prihvatili govor članova Povjerenstva u kojem izražavaju otežavajuće okolnosti svog rada i funkcioniranja. Jedno od njih je i nedostatak sredstava. I, ako je potpora ovoga doma tom povjerenstvu spram Vijeća ministara da ispuni svoje obveze, zašto to ne bi bio sastavni dio zaključka?

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodo Čolo, pristajete li Vi, dakle ne insistirate na prijedlogu. Glasaćemo. Dobro, onda prvo stavljam prijedlog pet zaključaka ove komisije na glasanje.

Spremite se za glasanje.

Možete glasati!

Zaključujem glasanje.

Sa 13 glasova „za“, jedan ... usvojeni su zaključci.

Molio bih Prijedlog zaključka gospođe Majkić da mi da, da bih ga znao formulisati. Gospođa Majkić predlaže sljedeći zaključak:

Zadatak Komisije za reviziju državljanstava je da, pored okončanja same revizije državljanstava, utvrdi koje su to ličnosti bile uključene u dodjelu spornih državljanstava, jer takva lica danas ne bi smjela biti državni službenici i javni radnici u BiH.

Ja, moja je obaveza da stavim na glasanje.

Pripremite se.

IVO MIRO JOVIĆ
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:
Da.

IVO MIRO JOVIĆ:

... ukazati još jedanput na jedan apsurd ovakvog zaključka. U uvodnom dijelu Izvješća Povjerenstva stoji tko je za koje zadatke i oblasti, sa kojim ciljem i zadatkom oformio ovo povjerenstvo. To vam je na stranici 3. *Zadaci, ovlaštenje i ovlaštenja Povjerenstva.*

Mi ovim sada postupkom doveli bi ovo povjerenstvo u poziciju da ono bude praktički ono tijelo koje će pokretati kod Tužiteljstva određene poslove. Zašto to ne bi onda ovaj dom preuzeo na sebe, pa rekao da se pozivaju tijela Tužiteljstva da preuzmu odgovornost što bi bilo puno snažnije i jače nego da radi to jedno povjerenstvo od par ljudi. Ja moram reći i zaključiti: dosta smo im muke dali.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Molim vas samo sekund. Prvo, u ovom izvještaju postoje lica koja su potpisnici i koja kao nadležna lica, koja su izdavala ta državljanstva, su odgovorni, postoji. Ako je njih neko izmanipulisao, onda oni to u nekom redovnom postupku treba da dokažu. To je jedno. Ne može niko skinuti odgovornost. Ova lica koja su ovoliko rješenja potpisala, i to se vidi.

Drugo, ovdje stoji, ja sam mislio da to pokriva tačka 5. zaključaka Komisije, koja kaže: *Izvještaj kao informaciju treba dostaviti resornim ministarstvima koja su vodila prvostepeni postupak i donosila odluku o dodjeljivanju državljanstava i nadležnim pravosudnim organima radi eventualnog nadležnog postupanja.* Dakle, postupanje i ministarstava koja su donosila i ako ministarstva, i pored ovoga što imaju imena ljudi koja su ovoliko nelegalno dala, ostanu i dalje da oni to treba da rade, onda idemo na odgovornost ministarstava, ako to mislimo raditi, ako mislimo. Ali ovdje je zaključak da se mora radi postupanja, Dom je donio zaključak da se mora radi postupanja. E, sad, pošto su ovdje potpisnici, a za mene su potpisnici, ja to tako tumačim, samo moje pitanje: Je li pored ovih potpisnika vi smatrate da oni treba da rade još dalje?

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

A sumnjate, ne, sumnjate hoće li se uraditi. Šta će ova komisija? Ali evo, ja sam mislio, hoćete li da glasamo?

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Povlači gospođa Majkić i mislim da smo time zaključili ovu tačku.

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Ja ću postaviti pitanje, kada dođe vrijeme, šta je urađeno, ali to kada dođe vrijeme. Pa pet godina to traje.

Idemo dalje, tačka 17.

Ad. 17. Prijedlog rezolucije o ubrzanju procesa pristupanju Bosne i Hercegovine u članstvo Evropske unije – predlagač: delegat Adem Ibrahimpašić

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog rezolucije, dobili ste Izvještaj Zajedničke komisije za evropske integracije. Predstavnički dom usvojio je rezoluciju sa tri amandmana.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

To je njihovo, kod nas nema amandmana. Ne mora biti, ovo je rezolucija. Ima li primjedbi? Možemo li? Rezolucija nije SDP-a nego je predlagač delegat Adem Ibrahimpašić, nigdje se ne spominje SDP.

Javili su se gospodin Koprivica, pa gospođa Čolo.

ZORAN KOPRIVICA:

Gospodine predsjedavajući, naravno, podržavajući sve ovo što je navedeno ovdje u ovoj rezoluciji i podržavajući donošenje jednog takvog akta, ja bih iskoristio priliku da postavim pitanje gospodinu Ibrahimpašiću, s obzirom da je on predlagač, vezano za ... prethodna dva zakona o policiji i policijskim strukturama. Obzirom da je glasao protiv, a da znamo da su isključivi uslovi za potpisivanje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju upravo ta dva zakona, a on predlagač ove rezolucije: Šta je sad, ustvari, njegovo stvarno, odnosno, pravo mišljenje? Želim integracije, ne želim to što vi ili nešto treće. Zaista, nije mi jasno. Znači, postavljam pitanje gospodinu Ibrahimpašiću da mi odgovori konkretno.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodine Ibrahimpašiću, čuli ste pitanje, hoćete li?

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Pa, ne znam, ne znam šta bih ti rekao. Ja sam pokušao vama kazati da ja nisam glasao protiv, protiv ulaska u EU nego protiv loših zakona. I ti si se složio da ti zakoni ne valjaju sa mnom zajedno, samo što si glasao “za”. Ja čak mislim glasali mi za ovo ili ne glasali EU mora popustiti jer nam je ona nakalemila ono do čega mi nismo mogli doći. Nije, nismo mi krivci što imamo problem sa ovim zakonima nego onaj ko nas je natjerao da ti zakoni nama budu uslov da mi ... potpišemo Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju.

A kada o ovom pričam, ovo stvarno smatram ... nema priče. ... Dakle, mislim da je ovo najznačajniji razvojni projekt od najvećeg nacionalnog interesa i da zato treba da se i mi potrudimo, a ne samo da čekamo od Vijeća ministara i od nekog da se ovo uključi.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Pa, ... ja bih htjela ispred Komisije za evropske integracije, s obzirom da je to nadležna komisija koja je razmatrala ovu rezoluciju ...i koja je podnesena i jednom i drugom domu u istovjetnom tekstu. Na Komisiji za evropske integracije, a imate taj izvještaj ovdje, konstatovano je da stav (10) ove rezolucije nije u skladu sa Poslovnikom i jednog i drugog doma jer je tu rečeno da se sedam eksperata uključi u rad Komisije za evropske integracije, a u cilju bržeg pristupanja EU. Komisija je stala na stanovište da to nije sad u skladu sa Poslovnikom, da bi trebalo promijeniti Poslovnik i ovaj predstavnik podnosilaca rezolucije u Predstavničkom domu, gospodin Selim Bešlagić, koji je bio na toj sjednici, jer je to zajednička komisija, on je pristao da promijene ovaj stav (10).

Ja ne znam kakav je dalji ishod toga. Evo čujem da imaju tri amandmana koje mi nismo dobili tako da evo ne znam ... u tom pravcu kako ćemo se odrediti.

MLADEN IVANIĆ:

Dobro. Ima li još?
Gospodin Filipović.

/zajednička diskusija/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Evo, ja bih kratko. ... Ali ja bih problematizirao točku 9. ove rezolucije gdje se govori da će se svakih šest mjeseci ovdje u Parlamentu, dakle na zasjedanju oba doma, raspravljati dokle smo došli u procesima, odnosno u približavanjima EU.

Prvo, ako dođe i kada dođe do potpisivanja Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, to će biti jedan veliki zamah u radu. Slažem se, ali će on biti jako spor. Otvorit će se tek pretpristupni fondovi, konkurirat će se za određena sredstva, otvorit će se određena poglavlja o kojima će se raspravljati, gdje ćemo se mi morati pripremiti, dakle na svim razinama, u svim ministarstvima, u svim tijelima, institucijama itd., i to će značiti otvaranje novih reformskih procesa unutar BiH, a među njima ključna – ustavna, koja počinje već za koji dan, raspravom u Briselu. Vidjeli ste kojom dinamikom, nakon sjednice PIK-a.

Mislim da mi nećemo imati o čemu raspravljati svakih šest mjeseci na plenarnim sjednicama i zbog toga bih bio za brisanje točke 9. u ovoj rezoluciji.

Hvala lijepa.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Zrno. Jeste li se Vi javili? Evo, samo, možete Vi, prijavljeni ste. Ja sam dobio, pa na vas je red.

BRANKO ZRNO:

Hvala.

... ja neću diskutirati. Ja sam, inače, mislio uopće problematizirati ovu našu pomamu u zadnje vrijeme za deklaracijama i rezolucijama. Ljudi, mi ćemo puno stvari, makar se meni čini, relativizirati i umanjiti. Ne mislim sad konkretno ovo, mislim općenito na rezolucije i deklaracije.

Evo zašto ovo kažem. Rezolucija ili deklaracija, iako nisu iste, dvije su različite forme, mora značiti nešto. Mora imati poruku, da ne kažem, uvjetno, trebala bi biti naručena. Mi imamo sljedeću rezoluciju, Rezoluciju o spremnosti BiH za NATO integracije. Ja znam, sudjelovao sam u njenoj izradi i znam ovdje je riječ o naručenoj rezoluciji. Ova rezolucija treba za ono što će se desiti u mjesecu četvrtome u Bukureštu. I ova rezolucija je apsolutno na tom planu, znači ona je naručena. Mi smo sjeli, dogovorili se, i to smo, čak je i u nekim sitnicama naznačeno što i kako ona treba, kakva treba izgledati. Znači, utvrđeno je skoro unaprijed i forma. Da ne idemo tragom da od svega pravimo zaključak i da od svega pravimo rezoluciju.

Ne znam jesam li u pravu, ali ja sam stvarno protivnik na svakom zasjedanju pet rezolucija, deset zaključaka itd. Mi za četiri godine nismo napravili nijednu rezoluciju, koliko se sjećam, nijednu deklaraciju i nismo napravili deset zaključaka ali smo za dvije godine usvojili 149 zakona.

Hvala lijepa.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Imamo pred sobom ovu rezoluciju. Imamo saglasnost predlagača da se tačka 10. isključi, eliminiše, skine, što znači automatski. Hajde, čim je saglasnost predlagača, tumačim da nema potrebe da se za tu tačku 10. izjašnjavamo ali imamo i prijedlog gospodina Filipovića da se tačka 9., zato što je, on smatra prečesto svakih šest mjeseci, da neće biti o čemu razgovarati, takođe isključi.

Predlagač je još jednom tražio riječ, pa.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Možda bi bilo dobro da ostane ovako, da samo dodamo, odnosno, u skladu sa potrebama.

MLADEN IVANIĆ:

A, ovdje mislite u tački 9.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Da.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ali mi imamo poslovnički to definisano kad Kolegij može utvrditi, jednog i drugog doma, plenarne sjednice: *u skladu sa potrebama*. Baš tako piše.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Pa onda, onda to ne bi bio višak ovdje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Skinuo bih ovo, dakle ovdje.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Dobro, hajde, slažem se, ako je to smetnja.

MLADEN IVANIĆ:

Ako vi pristajete, ja predlažem da onda, dakle, stavljam na glasanje, pristankom predlagača, tačke 9. i 10. skinute – nisu više u prijedlogu. Imamo ovu rezoluciju u obliku kakvom je. Ja je stavljam na glasanje.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Zaključujem glasanje. Je li ovo dobro urađeno?

Rezolucija je dobila devet “za”, četiri “suzdržana”. Ima li entitetsku?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nema.

MLADEN IVANIĆ:

Nema entitetske. Ma ne, ali zato smo, ovo je onaj slučaj. Šta sad ovo znači?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hoćemo li se dogovoriti ...?

MLADEN IVANIĆ:

Saglasan je Kolegij, opet, da se ova rezolucija donese. Ne razmijem stvarno, ali eto, malo se igramo, bez veze.

Saglasni smo i ova rezolucija je izglasana.

Prelazimo na tačku 18.

Ad. 18. Prijedlog rezolucije o spremnosti Bosne i Hercegovine za NATO integracije – predlagač: delegat Ivo Miro Jović

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog rezolucije čiji je predlagač delegat Ivo Miro Jović. Dobili ste Izvještaj Zajedničke komisije za odbranu i bezbjednost. Predstavnički dom usvojio je ovu rezoluciju.

Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu. Nema zainteresovanih.

Pripremite se za glasanje o ovoj rezoluciji.

Možete glasati.

Zaključujem glasanje.

Rezolucija je, dobro, gotovo, završeno, ova rezolucija je dobila 12 glasova “za”, ima entitetska, dovoljan broj, entitetska većina. Prema tome usvojeno.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda:

Ad. 19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o dugoročnom strateškom partnersvu između Ministarstva bezbjednosti BiH i Ženevskog centra za demokratsku kontrolu Oružanih snaga (DCAF)

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Predstavnički dom dao je saglasnost.

Otvaram raspravu. Ima li zainteresovanih? Nema. Zaključujem raspravu. Pristupamo glasanju.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Zaključujem glasanje.

Sa 13 glasova „za“ ... data je saglasnost za ratifikaciju ovog sporazuma.

Prelazimo na tačku 20.

Ad. 20. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Protokola iz Kjoto uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih nacija o promjeni klime

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Prestavnički dom dao je saglasnost za ratifikaciju.

Otvaram raspravu. Nema zainteresovanih za raspravu. Zaključujem raspravu. Pristupamo glasanju.

Pripremite se za glasanje.
Možete glasati.
Zaključujem glasanje.

Sa 13 glasova „za“, uz potrebnu entitetsku većinu, data je saglasnost za ratifikaciju Protokola iz Kjota.

Prelazimo na tačku 21.

Ad. 21. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Osnovnog ugovora između Bosne i Hercegovine i Srpske pravoslavne crkve

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Izvještaj Komisije. Predstavnički dom je dao saglasnost za ratifikaciju.

Otvaram raspravu. Nema zainteresovanih za raspravu. Zaključujem raspravu. Stavljam na glasanje.

Pripremite se za glasanje.
Možete glasati.
Zaključujem glasanje.
Sa 13 glasova „za“ data je saglasnost za ratifikaciju Osnovnog ugovora.

Ovim smo iscrpili tačke dnevnog reda za 12. sjednicu.

13. sjednicu sa jednom tačkom dnevnog reda zakazujem ... 16,00 sati. Molim one koji imaju amandmane.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Hajde neka, što se mene tiče 16,30, evo 16,30.

Sjednica je završena u 15,00 sati.